

Đối thoại với Thượng Đế 7

Những Thiên Khải Mới

CWG 7 Chương 1

Thượng đế, xin hãy ở đây. Chúng con cần sự giúp đỡ.

Ta ở đây.

Chúng con cần sự giúp đỡ.

Ta biết.

Ngay lúc này.

Ta hiểu.

Thế giới đang ở bên bờ vực của thảm họa. Và con không nói đến thảm họa tự nhiên, mà điều con đang nói ở đây chính là những thảm họa do con người tạo ra.

Ta hiểu. Và con đứng rồi đấy.

Ý con là nhân loại đã có nhiều mối bất hòa từ trước, những mối bất hòa rất nghiêm trọng, nhưng theo như chúng con biết, những sự chia rẽ và mối bất hòa hiện nay có thể dẫn tới không chỉ đơn giản là những cuộc chiến tranh – đây là còn vẫn chưa đủ tệ hại đâu – mà dẫn tới sự kết liễu của cả một nền văn minh.

Đúng. Con đã tiếp đánh giá được tình thế một cách chính xác rồi đấy.

Các con hiểu được tính khốc liệt của vấn đề, nhưng các con chỉ đơn giản là không hiểu được bản chất của vấn đề. Các con không hề biết điều gì đã tạo nên vấn đề đó. Thế nên, các con vẫn cứ cố gắng giải quyết vấn đề ở mọi cấp độ, nhưng lại ngoại trừ cấp độ mà vấn đề đó tồn tại.

Nó là gì vậy?

Cấp độ niềm tin.

Vấn đề mà thế giới phải đối mặt hiện nay đó chính là vấn đề về tinh thần và tâm linh.

Quan niệm của các con về tinh thần và tâm linh đang giết chết các con.

Các con vẫn cứ cố gắng giải quyết vấn đề của thế giới như thể nó là một vấn đề chính trị, hay một vấn đề kinh tế, hay thậm chí là một vấn đề quân sự, và thật ra thì vấn đề không là cái nào trong số đó cả. Nó là vấn đề tinh thần và tâm linh. Và đó cũng chính là vấn đề mà nhân loại dường như không biết làm thế nào để giải quyết.

Vậy hãy giúp chúng con với.

Ta đang giúp đây.

Bằng cách nào?

Bằng nhiều cách.

Kể tên một cái nhé.

Quyển sách này.

Quyển sách này sẽ giúp được chúng con sao?

Đúng, nó có thể.

Chúng con phải làm gì?

Đọc nó.

Và sau đó thì sao?

Lưu ý nó.

Đó cũng là những gì mà người ta thường nói đầy thôi. Họ nói, “Tất cả đều nằm trong Quyển Sách”, “Hãy đọc nó và lưu ý nó. Đó là tất cả những gì bạn phải làm”. Vấn đề là tất cả bọn họ đều nêu ra một quyển sách khác nhau.

Ta hiểu.

Và mỗi quyển nói một khác.

Ta biết.

Vậy bây giờ chúng con nên “đọc và lưu ý” quyển sách này sao?

Câu hỏi không phải là về các con nên làm gì, mà câu hỏi là các con có thể làm gì nếu các con chọn đọc nó. Đây là một lời mời, chứ không phải là bắt buộc.

Tại sao con lại muốn đọc quyển sách này, trong khi Những Tín Đồ Thật Sự bảo chúng con rằng tất cả những câu trả lời mà chúng con tìm kiếm đều nằm trong những quyển sách khác, những quyển sách mà họ bảo chúng con phải lưu ý chứ?

Bởi vì con chưa lưu ý chúng.

Có chứ, chúng con có lưu ý đấy chứ. Chúng con tin rằng mình đã lưu ý rồi.

Đó là lý do tại sao bây giờ các con lại cần sự giúp đỡ. Các con tin rằng mình đã lưu ý nhưng thật ra các con vẫn chưa.

Các con vẫn cứ khư khư nói rằng Thánh Kinh của các con (các nền văn hóa của các con có nhiều quyển khác nhau, mang nhiều tên khác nhau) là những gì đã cho các con quyền để đối xử với nhau theo cách mà các con đang đối xử với nhau, để làm những gì các con vẫn đang làm.

Các con có thể nói như thế chỉ vì các con vẫn chưa thật sự lắng nghe thông điệp sâu sắc, sâu xa hơn của những quyển sách đó. Các con có đọc, nhưng các con vẫn chưa thật sự lắng nghe.

Nhưng chúng con có lắng nghe mà. Chúng con vẫn đang làm những gì những quyển sách đó bảo chúng con nên làm đấy thôi.

Không. Các con chỉ đang làm những gì CÁC CON cho rằng những quyển sách đó bảo các con nên làm mà thôi.

Điều đó có nghĩa gì?

Nó có nghĩa là thông điệp cơ bản của tất cả những kinh điển thiêng liêng đều giống nhau. Điều khác biệt chính là cách mà nhân loại đã diễn giải chúng mà thôi.

Chẳng có gì “sai” với việc có nhiều sự diễn giải khác nhau cả. Tuy nhiên việc này không những không mang lại lợi ích cho các con, mà những sự khác biệt này lại còn đang chia rẽ các con, làm cho kẻ đúng người sai và cũng chỉ vì những điểm khác biệt này, mà các con lại chém giết lẫn nhau.

Đây là những gì các con đang làm hiện nay và cũng là những gì các con đã làm khá nhiều lần rồi.

Ngay cả khi ở trong một nhóm nhỏ riêng biệt, các con còn không thể hòa hợp, đồng tình được với nhau về lời nói và ý nghĩa của một quyển sách cụ thể nào đó, huống chi là giữa các nhóm với nhau, và các con lại dùng những sự bất hòa đó như là sự bào chữa cho sự tàn sát.

Các con tranh cãi với nhau về những gì kinh Qur’an (Koran) nói và những lời nói của nó có nghĩa gì. Các con tranh cãi với nhau về những gì Kinh Thánh nói, và lời nói của nó có nghĩa gì. Các con tranh cãi với nhau về những gì Kinh Veda, Bhagavad-Gita, Lun-yu (Luận Ngữ), Pali Canon, Đạo Đức Kinh, Kinh Talmud, Kinh Hadith, và Sách Mặc Môn nói...

Và cái nào của Upanishad, Kinh Dịch, Adi Granth, Mahabharata, Yoga-sutras, Mathawi, Kojiki?

Được rồi, chúng con đã hiểu được vấn đề.

Không, thật sự thì các con không hiểu. Và đó mới chính là vấn đề. Vấn đề là có rất nhiều bài viết thần thánh và những kinh điển thiêng liêng, nhưng các con thì lại cư xử như thể là chỉ có duy nhất một.

Chỉ có kinh điển thiêng liêng của mình là thật sự thiêng liêng. Tất cả những cái còn lại chỉ là những vật thay thế hết sức nghèo nàn, và là những lời bóng bẩy tệ hại nhất.

Không chỉ có duy nhất một Kinh Điển Thiêng Liêng, mà cũng chỉ có một cách diễn giải cho Kinh Điển đó mà thôi; tất nhiên các con luôn nghĩ đó là cách của mình rồi.

Tinh thần ngạo mạn, tự đại này là điều mà đã gây ra sự đau khổ to lớn nhất cho các con cũng như cả chủng loài. Các con đã phải chịu đau khổ và cũng làm cho người khác cũng phải chịu đau khổ vì những quan niệm của các con về Thượng Đế, chính quan

niệm đó đã gây ra cho các con sự đau khổ nhiều hơn cả những quan niệm về bất cứ điều gì khác của các con trong kinh nghiệm của nhân loại.

Các con đã biến nguồn vui to lớn nhất của mình thành nguồn đau khổ to lớn nhất.

Điều đó thật điên rồ. Tại sao lại như thế? Tại sao chúng con lại làm thế?

Bởi vì có một thứ, mà vì nó nhân loại có vẻ như sẵn sàng từ bỏ mọi thứ.

Họ sẽ từ bỏ tình yêu, họ sẽ từ bỏ hòa bình, họ sẽ từ bỏ sức khỏe, sự hòa thuận, và hạnh phúc. Họ sẽ từ bỏ cả sự an toàn, đảm bảo, và cả sự ôn hòa, lành mạnh của họ chỉ vì một thứ.

Là gì vậy?

Để được đúng.

Các con sẵn sàng từ bỏ mọi thứ mà các con đã từng cố gắng, mọi thứ mà các con đã từng mong muốn, mọi thứ mà các con đã từng gầy dựng nên, chỉ để được “đúng”.

Quả thực, vì điều này mà các con còn sẵn sàng từ bỏ cả chính bản thân Cuộc Sống.

Nhưng đó không phải là điều mà chúng con nên làm đó sao? Ý con là, chúng con phải đứng lên, bảo vệ cái gì đó trong cuộc sống. Và Lời Nói của Thiên Chúa (Thượng Đế) chính là điều đúng đắn mà chúng con phải đứng lên bảo vệ.

Thiên Chúa nào?

Thiên Chúa nào ư?

Đúng, Thiên Chúa nào?

Adonai? Allah? Elohim? Thiên Chúa? Hari? Jehovah? Krishna? Lord? Rama? Vishnu? Yahweh?

(Tất cả những từ trên đều chỉ Thượng Đế Tối Cao Toàn Năng theo nhiều tên gọi khác nhau của nhiều tôn giáo trên thế giới, nhưng cuối cùng tất cả họ đều là cùng một người mà thôi.

- Adonai có nghĩa là “Chúa Tể”, và Jehovah, Yahweh, El, Elohim đều là những tên gọi Thượng Đế của những người Do thái chính thống.
- Thượng Đế trong Hồi giáo là Allah
- Thượng Đế trong Thiên Chúa giáo (Ki tô giáo) là Thiên Chúa (God, Dieu, Deus)
- Thượng Đế trong Ấn Độ giáo là Braman (bao gồm cả Vishnu và Shiva)
- Người Hy Lạp thì gọi là Theos...

.... Còn có rất nhiều tên gọi khác nhau dành cho Thượng Đế nữa, tùy theo từng quốc gia, dân tộc, văn hóa, vùng miền và tôn giáo lớn nhỏ khác nhau. Vì người dịch không theo một tôn giáo nào nên gọi là Thượng Đế theo cách riêng của mình – ghi chú của người dịch)

Thiên Chúa đó chính là Người đã truyền những lời nói, lời dạy đến cho những Bậc Thầy và những Nhà Tiên Tri để mang đến cho chúng con.

Bậc thầy nào và Những nhà tiên tri nào?

Bậc thầy nào sao? Những nhà tiên tri nào sao?

Đúng.

Adam? Noah? Abraham? Moses? Khổng Tử? Siddhartha Gautama? Jesus? Patanjali? Muhammad? Baha'u'llah? Jalal al-Din Rumi? Martin Luther? Joseph Smith? Paramahansa Yogananda?

Người không định đặt ngang hàng tất cả với nhau đấy chứ, phải không?

Tại sao không? Có ai tuyệt vời hơn những người còn lại à?

Chắc chắn rồi!

Ai nào?

Người mà con tin tưởng!

Chính xác. Bây giờ con đã hiểu vấn đề.

Vậy nên Người muốn con làm gì đây, từ bỏ những niềm tin, đức tin của con sao?

Ta không “muốn” con làm gì cả. Câu hỏi ở đây là con muốn làm gì?

Con chỉ muốn tìm cách để thoát khỏi những niềm tin và đức tin lộn xộn của nhân loại mà thôi.

Có một cách.

Cách nào vậy?

Đi vượt qua chúng.

Điều đó có nghĩa là gì.

Đi vượt qua có nghĩa là đi cao hơn, di chuyển vượt qua nó. Nó không có nghĩa là hoàn toàn loại bỏ hay hoàn toàn phá hủy.

Các con không cần phải triệt phá một thứ gì đó nhằm để di chuyển vượt qua nó.

Các con sẽ không muốn hủy đi hệ thống niềm tin, đức tin của mình trong bất kỳ sự kiện nào đâu, bởi vì có quá nhiều thứ mà các con sẽ muốn giữ lại.

“Vượt qua” không có nghĩa là luôn luôn “khác hơn”, mà nó có nghĩa là “rộng lớn hơn”. Hệ thống niềm tin, đức tin mới và rộng lớn hơn của các con sẽ chắc chắn giữ lại một số phần trong hệ thống cũ mà các con kinh nghiệm được rằng các phần đó vẫn phục vụ và giúp ích cho mình. Và từ đó, nó sẽ là một sự kết hợp giữa cái cũ và cái mới, chứ không phải một sự loại bỏ cái cũ từ đầu đến cuối.

Con có thấy sự khác biệt không?

Con nghĩ là có.

Tốt. Vậy các con hãy dừng sự đối kháng của mình lại.

Nguyên nhân mà con người lại bị mắc chặt vào niềm tin cũ của họ là do họ không muốn làm mất danh dự những đức tin đó bằng cách loại bỏ chúng hoàn toàn, ngay tức khắc. Họ nghĩ rằng đây là sự lựa chọn mà họ có : “Loại bỏ cái cũ hoặc chấp nhận cái cũ, một cách hoàn toàn”. Nhưng, đó không phải là lựa chọn duy nhất mà các con có. Các con có thể xem xét lại cái cũ và suy xét những phần nào không còn giúp ích và phục vụ mình nữa. Các con có thể mở rộng cái cũ để làm cho một số phần của cái cũ làm việc tốt hơn, có ích hơn. Các con có thể thêm một số cái mới vào để làm cho một số phần của hệ thống niềm tin cũ của con trở nên mới mẻ.

Loại bỏ hoàn toàn niềm tin hiện tại của các con sẽ làm ô danh rất nhiều thứ mà các con đã được dạy, rất nhiều thứ mà các con đã hiểu, rất nhiều thứ mà các con đã làm – và rất nhiều được các con xem là tốt.

Nó sẽ khiến cho quá nhiều thứ trên thế giới trở thành “sai”. Nó sẽ khiến tổ tiên “sai”. Nó sẽ làm toàn bộ các kinh điển “sai”. Mọi người sẽ phải thừa nhận rằng tất cả những khía cạnh tâm linh trong kinh nghiệm của nhân loại đã là một sự lầm lẫn, một sự hiểu nhầm.

Điều đó vượt quá mức nhiều người có thể công nhận. Quá mức mà họ có khả năng công nhận, bởi vì nó không đúng.

Trong thực tế, các con không cần phải tuyên bố rằng mình đã “sai” về bất cứ điều gì, bởi vì các con không sai. Các con chỉ đơn giản là chưa có một sự hiểu biết hoàn thiện, và trọn vẹn mà thôi. Các con cần thêm thông tin.

Vượt qua những niềm tin hiện tại không phải là một sự loại bỏ triệt để, mà là “thêm vào”.

Như thế, bây giờ khi các con có thêm thông tin, để các con có thể thêm vào những gì các con hiện đang tin tưởng, các con có thể mở rộng niềm tin của mình – không phải hoàn toàn loại bỏ, mà là mở rộng– và đi tiếp với cuộc sống theo một con đường mới.

Một con đường thật sự tiến triển và giúp ích cho các con.

Nhưng con không có nhiều thông tin.

Có chứ.

Con có sao?

Con có quyển sách này.

CWG 7 Chương 2

Chương 2

Để con xem liệu con có hiểu không nhé. Không phải Người đang nói rằng quyển sách này ngang hàng với Kinh Torah, toàn bộ Kinh Thánh, và Kinh Bhagavad-Gita đấy chứ?

Ta không nói thế. Nhưng cứ cho là vậy, bây giờ quay lại điểm chính, không phải những quyển sách đó là do con người viết ra, được hướng dẫn bởi thiên khải Thần Thánh đó sao?

Đúng, nhưng chắc chắn rằng con sẽ không đặt những lời nói ở đây ngang hàng với những lời nói của Khổng Tử, những lời dạy của Đức Phật, hay những thiên khải của Mahammad...

Ta nói một lần nữa... những người này đều là con người đơn thuần, không phải sao?

Con sẽ không gọi họ là con người “đơn thuần”. Họ là những con người rất đặc biệt. Những con người hiểu được sự thật, và những chân lý khổng lồ. Những con người được truyền cảm hứng một cách sâu sắc.

Các con cũng thế, cũng có thể hiểu được những sự thật, chân lý khổng lồ. Các con cũng thế, cũng có thể được truyền cảm hứng một cách sâu sắc mà. Các con nghĩ rằng những trải nghiệm này chỉ được dành riêng cho một số rất ít thôi sao?

Để Ta nói với các con nhé, chúng được định sẵn cho rất nhiều người.

Nguồn cảm hứng Thần Thánh là một đặc quyền cho mọi sinh mệnh con người.

Các con tất cả đều rất đặc biệt. Các con chỉ đơn giản là không biết điều đó mà thôi. Các con không tin như vậy.

Tại sao không?

Bởi vì tôn giáo của các con đã bảo rằng các con không đặc biệt. Họ bảo rằng các con là những tội đồ, các con không xứng đáng, chỉ có duy nhất một vài người trong số các con

đã có thể đạt đến cấp độ xứng đáng và có giá trị để được truyền cảm hứng trực tiếp từ Thượng đế - và tất cả những người đó đều đã chết rồi.

Họ đã thuyết phục các con rằng không có ai sống trong thời này là có thể đạt đến cấp độ xứng đáng và giá trị đó, và do đó, không có quyển sách nào được viết ngày nay lại có thể chứa đựng những sự thật và chân lý thiêng liêng hay Lời Nói của Thượng đế.

Tại sao họ lại làm thế? Tại sao họ lại bảo chúng con như thế?

Bởi vì nếu không nói với các con như thế thì họ sẽ để mở ra khả năng, cơ hội cho một bậc thầy khác, một nhà tiên tri khác, một sứ giả khác của Thượng đế có thể đến, mang theo những thiên khải mới và mở ra cho các con những sự hiểu biết mới – và đó là điều mà những tôn giáo có tổ chức uy tín không thể chịu đựng được.

Và như thế, trong khi những tôn giáo trên thế giới không tài nào đồng tình được với nhau về việc quyển sách nào chứa đựng sự thật, chân lý cao nhất, hay tri thức uyên thâm nhất và Lời Nói Thật Sự của Thượng Đế, thì lại có một thứ mà họ có thể đồng tình.

Đó là gì vậy?

Bất kể nó là quyển sách nào, nó phải là một quyển sách cũ.

Chắc chắn là thế.

Nó phải là một quyển sách cũ.

Nó không thể nào là quyển sách mới được. Nó không thể nào là quyển sách được viết ngày nay.

Những thiên khải trực tiếp từ Thượng Đế đã chấm dứt từ lâu rồi. Chỉ những quyển sách thiêng liêng cũ mới có thể chứa đựng thiên khải thần thánh mà thôi. Tôn giáo của các con đồng ý điều đó.

Đa số các con có thể chấp nhận rằng Thượng đế đã truyền đạt những sự thật, những chân lý tuyệt vời của Người đến với nhân loại thông qua con người. Nhưng các con lại đơn giản chỉ không chấp nhận rằng điều này có thể đúng với con người đang sống ngày nay.

Đây là cách mà các con nghĩ. Và đây cũng chính là cách mà các con đã tự dựng lên.

Nếu nó cũ, nó giá trị; nếu nó mới, nó không giá trị.

Nếu nó cũ, nó thật; nếu nó mới, nó giả.

Nếu nó cũ, nó đúng; nếu nó mới, nó sai.

Nếu nó cũ, nó hay; nếu nó mới, nó dở.

Định kiến khác thường này chính là nguyên nhân khiến cho sự phát triển trên hành tinh các con trở nên hết sức khó khăn, và làm cho sự tiến hóa tiêu tốn rất nhiều thời gian.

Nguyên nhân làm rắc rối và phức tạp tất cả những điều này lên chính là định kiến khác thường mà các con đã xây dựng nên. Định kiến này chỉ áp dụng lên vật – từ những vật vô tri vô giác – và cho đến những ý tưởng, quan niệm. Trớ trêu thay, khi nói đến con người thì các con lại xây dựng nó theo một cách khác hẳn.

Nếu nó mới, nó giá trị; nếu nó cũ, nó không giá trị.

Vì vậy, xã hội của các con đã bác bỏ ngay lập tức một số ý kiến mới sáng suốt nhất và một số người lớn tuổi khôn ngoan nhất.

Hỏi Hermann Kümmel xem.

Hermann Kümmel?

Một bác sĩ ở Hamburg cuối những năm 1800, người đã trải qua một quãng thời gian tồi tệ, đầy khó khăn thuyết phục những y sĩ khác rằng rửa tay trước khi phẫu thuật là một ý tưởng hay, rất có ích.

Cái ý tưởng về “việc cọ rửa” đã loại bỏ một cách tóm lược bởi “những người hiểu biết hơn”, và chỉ vì đề xuất một thói quen mà có thể cứu sống được nhiều mạng người, Kummel lại bị biến thành một trò cười và bị đuổi ra khỏi nghề y mà mình hằng yêu quý.

Nguyên nhân làm chậm quá trình tiến hóa của nhân loại hàng thiên niên kỷ chính là khuynh hướng ngoan cố này của nhân loại. Họ cứ bám víu vào quá khứ, từ chối những đường lối tư tưởng mới, sáng kiến và sự đổi mới, cải cách cho đến khi sức mạnh của bằng chứng buộc họ phải chấp nhận sự thật một cách hết sức ngỡ ngàng.

Nhưng bây giờ, có vẻ như chúng con không thể kéo dài quá trình đó được nữa. Nó có vẻ như thể là, bây giờ, thời gian là điều tất yếu. Và chúng con đã đi đến ngã tư đường rồi.

Đúng. Bây giờ các con đang đối mặt với một mối nguy hiểm mới đầy sửng sốt – mối nguy hiểm mà các con đã tự sắp đặt nên cho toàn bộ chủng loài của mình. Mối đe dọa đến sự sống này được tạo ra bởi sự kết hợp của sự chia rẽ trong tư tưởng và sự tiên tiến trong công nghệ và chính nó đã mở ra khả năng cho các con giải quyết những sự khác biệt và mối bất hòa của mình bằng những công cụ hủy diệt nhân loại, không giống với bất cứ thứ gì các con có thể mơ trong cơn ác mộng tồi tệ nhất từ trước đến nay.

Lạy Chúa, chúng nên có thể làm gì đây?

Có năm thứ mà các con có thể chọn làm ngay bây giờ nếu thay đổi thế giới, và thay đổi phương hướng tự hủy diệt là điều mà các con mong muốn.

1. Các con có thể chọn công nhận rằng một số niềm tin cũ của mình về Thượng Đế và về Cuộc Sống đã không còn dùng được nữa.
2. Các con có thể chọn công nhận rằng có điều gì đó mà các con không hiểu về Thượng Đế và về Cuộc Sống, và chính sự hiểu biết mà sẽ thay đổi mọi thứ.
3. Các con có thể chọn sẵn sàng chấp nhận một sự hiểu biết mới về Thượng Đế và Cuộc Sống hiện tại sắp đang được đưa ra đây, một sự hiểu biết có thể tạo ra một phương diện cuộc sống mới trên hành tinh của các con.
4. Các con có thể chọn để trở nên đủ can đảm để khám phá và khảo sát sự hiểu biết mới này, và xem liệu nó tương thích với sự thật, chân lý và sự hiểu biết bên trong của các con hay không, và rồi mở rộng hệ thống niềm tin của mình và bao gồm cả sự hiểu biết đầy mới mẻ này.
5. Các con có thể chọn sống cuộc sống của mình như thể là những sự biểu hiện của những niềm tin cao nhất và to lớn nhất của các con, hơn là từ chối, và phủ nhận chúng.

Đây là Năm Bước đi đến Hòa Bình, và nếu các con thực hiện các bước trên, các con có thể chuyển đổi mọi thứ trên hành tinh của mình.

Tại sao tất cả những điều này đều nhấn mạnh về Thượng Đế và niềm tin của chúng con? Tại sao Người lại không bảo chúng con nên thay đổi các hệ thống kinh tế và chính trị toàn cầu? Tại sao Người không bảo chúng con nên thay đổi luật pháp và

ngăn chặn bạo lực và chia sẻ tài nguyên của mình và chấm dứt sự phân biệt và dừng lại sự đàn áp và tái phân phối sự giàu có, dòi dào, kết thúc chiến tranh và sống trong hòa bình?

Bởi vì những điều đó tất cả đều là sự thay đổi trong hành vi.

Không phải hành vi chính là những gì chúng con cần thay đổi ngay bây giờ sao?

Đúng, nếu những gì các con quyết định mình khao khát bây giờ là một thế giới sống trong hòa bình và hòa thuận, thì câu trả lời là đúng.

Được rồi, Người hiểu ý con đấy. Con vẫn không hiểu. Tại sao Người lại đang nói về những niềm tin trong khi những gì chúng con cần làm là thay đổi hành vi cơ chứ?

Bởi vì niềm tin tạo nên hành vi.

CWG 7 Chương 3

Chương 3

Tất cả hành vi đều được tạo nên bởi niềm tin sao?

Đúng, tất cả hành vi.

Không có gì đại loại như “phản ứng tự nhiên” sao?

Ngay cả thể, những phản ứng đó vẫn được dựa trên những gì mà các con tin tưởng rằng đang xảy ra, sắp xảy ra và sẽ xảy ra.

Tất cả các hành vi đều được đỡ đầu bởi niềm tin.

Các con sẽ không thể tạo ra một sự thay đổi lâu dài trong hành vi, mà không chỉ ra những niềm tin đứng sau làm nền tảng cho hành vi đó.

Ta sẽ lặp lại điều đó một lần nữa, vì sự ngắn gọn vắn tắt của lời tuyên bố này đi ngược lại với sự quan trọng của nó.

Ta nói là:

Các con không thể tạo ra một sự thay đổi lâu dài trong hành vi, mà không chỉ ra những niềm tin đứng sau làm nền tảng cho hành vi đó.

Vậy ra, niềm tin của chúng con là điều mà xã hội cần phải tập trung vào.

Chính xác. Và đây chính xác là điều mà đa số xã hội của các con vẫn chưa tập trung vào – ngoại trừ những xã hội mà hiện nay đang gây ra và đã tạo ra nhiều sự thay đổi đột ngột nhất trong lịch sử.

Nhưng nếu chúng con –

Hãy lắng nghe Ta. Ta đang nói với con một điều rất quan trọng đây.

Điều Ta nói là... những xã hội mà hiện nay đang gây ra, và đã gây ra nhiều sự thay đổi đột ngột nhất trong lịch sử trên thế giới của các con là những xã hội đã tập trung vào niềm tin.

Hầu hết nhân loại đều cố gắng thay đổi nhiều thứ bằng cách tập trung vào các hành vi. Họ cứ nghĩ là họ có thể làm mọi thứ trở nên tốt hơn bằng cách làm cái gì đó. Thế nên, mọi người đang chạy lòng vòng cố gắng tìm ra xem mình có thể làm gì. Sự tập trung đó đều là nghiêng về làm cái gì đó, hơn là về tin cái gì đó.

Những lực lượng cực đoan, cấp tiến trong xã hội của các con đã luôn cố gắng thay đổi nhiều thứ bằng cách sử dụng sức mạnh của tư tưởng, chứ không phải hành động, vì họ biết rằng tư tưởng sản sinh hành động. Hướng một người nghĩ theo một cách nhất định, và thế, các con có thể hướng họ cư xử, hành động theo một cách nhất định. Không dễ dàng gì làm điều đó theo cách khác đâu.

Lấy giết chóc làm ví dụ nhé. Con có thể hiềm khi bảo được ai đó ra ngoài và giết một người nào đó chỉ đơn giản bằng cách bảo họ làm như thế. Các con phải cho họ một lý do. Và “lý do” tồn tại chỉ trong tư tưởng. Và tư tưởng thì luôn dựa trên Niềm Tin. Vậy nên, nếu con muốn bảo một người đi giết một ai đó, cách nhanh nhất để làm điều đó chính là cho họ một niềm tin mà có thể khuyến khích, ủng hộ hành động đó, và có thể đứng đỡ đầu và bảo đảm cho chính hành động đó.

Đại loại như?

Một niềm tin như thế có thể là “việc giết chóc là điều Thượng Đế mong muốn, đó là thực hiện Ý Nguyện của Thượng Đế, và người đó sẽ được ban thưởng trên thiên đường vì đã thực hiện đúng theo ý Nguyện của Người.”

Đó có thể là một niềm tin rất hùng mạnh, một sự động cơ, một sự khuyến khích rất hùng mạnh.

Và như thế, trong khi hầu hết thế giới các con đang cố gắng mang về sự thay đổi bằng cách bảo mọi người phải LÀM những gì, thì những người thực sự biết cách tác động, khuyến khích người khác lại đang mang về sự thay đổi bằng cách bảo mọi người phải TIN những gì.

Con có hiểu không?

Wow, có chứ.

Thế giới của các con đang phải đối mặt với những vấn đề khổng lồ ngay bây giờ và các con phải giải quyết nó ở cấp độ niềm tin. Các con không thể giải quyết vấn đề ở cấp độ hành vi được.

Hãy cố gắng thay đổi niềm tin, chứ không phải là hành vi.

Sau khi các con thay đổi niềm tin, bản thân hành vi cũng sẽ tự nó thay đổi.

Nhưng chúng con là một xã hội rất thiên về xu hướng hành động. Thế giới Phương Tây, nói riêng, luôn luôn tìm giải pháp trong hành động, chứ không phải trong sự tĩnh lặng, trầm tư mặc tưởng hay trong triết lý.

Để thay đổi hoặc ngăn chặn hành vi của người khác, các con có thể thực hiện bất cứ hành động nào các con muốn. Nhưng nếu các con không thay đổi niềm tin mà đã sản sinh ra hành vi đó, thì các con sẽ chẳng thay đổi hay ngăn chặn được gì cả. Các con có thể thay đổi một niềm tin theo hai cách. Hoặc là bằng cách mở rộng nó, hoặc là thay đổi nó hoàn toàn. Nhưng các con phải thực hiện một trong hai hoặc là các con sẽ chẳng thể thay đổi được hành vi.

Các con chỉ đơn thuần làm gián đoạn nó thôi.

Nói một cách khác, hành vi sẽ trở lại.

Tất nhiên là thế rồi. Con không thấy rằng lịch sử của các con cứ tự nó lặp lại đó sao?

Con thấy chứ, và đúng là thất vọng thật.

Chúng loài các con cứ làm điều tương tự hết lần này đến lần khác bởi vì chúng loài các con vẫn chưa thay đổi được những niềm tin cơ bản của mình về Thượng Đế và về Cuộc Sống – trong nhiều thiên niên kỷ.

Các con được dạy về niềm tin hầu như ở mọi trường học trên hành tinh của mình, gần như trong mọi nền văn hóa, theo dạng này hoặc dạng khác. Thường thì các con thể hiện

niềm tin như “những sự thật thực tế”, nhưng tuy nhiên chúng chẳng qua cũng chỉ là niềm tin mà thôi.

Điều này sẽ không trở nên quá tồi tệ, và sẽ không sản sinh ra những kết quả khủng khiếp như vậy, nếu những gì các con tin, những gì các con được dạy là những sự thật thực tế. Nhưng niềm tin đó của các con không phải là sự thật. Các con dạy con của mình những điều không phải là sự thật, và bảo chúng rằng “đây chính là sự thật.”

Vì phần lớn là các con không cố ý làm như thế. Các con không biết rằng những điều đó là những sự sai lầm. Chẳng qua chúng cũng chỉ là những gì mà các con đã được dạy mà thôi. Vì thế các con cho rằng chúng đều là thật, là đúng. Điều đó cũng tựa như việc “những tội lỗi của người cha sẽ đổ lên đầu con cái, ngay cả đến thế hệ thứ 7” (cha ăn mặn, con khác nước).

Trong một số trường học – cụ thể là một số trường đạo, nơi mà những đứa trẻ được khuyến khích quan sát cuộc sống thông qua lăng kính của những học thuyết tôn giáo và những định kiến xã hội cụ thể trong những năm đầu đời – và kết quả của điều này sản sinh ra sự lai tạo của những hành vi hết sức tiêu cực, phản ánh từ những niềm tin sai lầm đáng chú ý.

Các con dạy những đứa trẻ tin vào một Thượng đế cố chấp, không khoan dung, và vì thế Ông ấy sẽ tha thứ cho những hành vi cố chấp, và không khoan dung của chúng.

Các con dạy những đứa trẻ tin vào một Thượng đế đầy giận dữ, và vì thế Ông ấy sẽ tha thứ cho những hành vi giận dữ của chúng.

Các con dạy bọn trẻ tin vào một Thượng đế luôn báo thù, và vì thế Ông ấy sẽ tha thứ cho những hành vi báo thù của chúng.

Và sau đó, các con đưa những đứa trẻ của mình, đến chiến đấu với những con quái vật trong chính sự sáng tạo của các con. Không phải ngẫu nhiên mà số lượng giới trẻ, thanh thiếu niên trong các phong trào cực đoan lại vượt xa so với số lượng “chiến sĩ” cao nhất.

Khi các con mang những người trẻ tuổi nhất trong số các con từ những trường đạo hoặc từ những học viện quân sự trực tiếp sang lực lượng chiến đấu, rồi hứa hẹn và đảm bảo với

chúng rằng chúng đang đấu tranh vì “một nguyên nhân cao cả hơn” hay “một mục đích to lớn hơn” hoặc Thượng Đế đang đứng về phía chúng, thế thì bọn chúng sẽ nghĩ gì đây?

Vậy có phải chúng đang mâu thuẫn với những người lớn, giáo viên, những nhà hiền triết, và những vị thầy của chúng không?

Tuy nhiên, nếu các con không cẩn thận, chính những đứa trẻ của các con sẽ hủy hoại các con.

Vậy chúng con phải thay đổi niềm tin, đức tin của bọn trẻ.

Đúng. Nhưng các con không thể thay đổi niềm tin, đức tin của bọn trẻ nếu các con không thay đổi được niềm tin, đức tin của những người đang giảng dạy cho thế hệ trẻ. Và điều đó có nghĩa là những người đó chính là tất cả các con. Vì các con đang dạy bọn trẻ không chỉ đơn thuần ở trường, mà cả mọi khoảnh khắc trong cuộc sống của chúng.

Đây là thứ mà các con phải hiểu: Toàn bộ cuộc sống của các con chính là một sự giảng dạy. Mọi thứ các con nghĩ, nói và làm đều dẫn dắt cho người khác.

Các con tưởng rằng người khác không biết những gì các con đang nghĩ hay sao? Các con tưởng rằng chúng không nghe thấy những gì các con đang nói hay sao? Các con đang hy vọng rằng chúng sẽ không dõi theo những gì các con đang làm ư?

Bọn trẻ, đặc biệt rất háo hức hăng say học hỏi về cuộc sống, và chúng học được nhiều nhất về cuộc sống là từ bản thân cuộc sống. Và chúng biết được điều này bằng trực giác. Đó là lý do chúng quan sát rất tỉ mỉ và cẩn thận. Bọn trẻ chẳng bỏ sót gì cả. Các con nghĩ rằng các con đùa giỡn và lừa phỉnh được chúng hay sao? Hãy nghĩ lại đi.

Chúng thấy được nỗi sợ hãi. Chúng thấy được sự giận dữ. Chúng thấy được hành động đạo đức giả. Chúng thấy được việc nói một đằng, làm một nẻo. Và, đúng như thế, chúng thậm chí biết khá nhiều về những gì các con đang nghĩ. Chúng biết nhiều hơn là các con nghĩ đấy.

Thế nên chúng con phải thay đổi niềm tin, đức tin của chúng con trước khi chúng con mong đợi niềm tin, đức tin của con cháu mình thay đổi.

Đúng, Và nếu các con không làm như vậy, các con sẽ chỉ có thể đứng nhìn và xem những đứa trẻ của mình làm những điều khủng khiếp mà không tài nào tưởng tượng được – và sẽ ngạc nhiên, tự hỏi bản thân mình rằng chúng có được những ý tưởng như thế từ đâu.

Cũng giống như việc xảy ra một vài năm về trước, có một đám thanh niên trẻ tuổi bắt một nam sinh đồng tính tên Matthew Shepard đến một quãng đường ngoại ô vắng vẻ phía ngoài thành phố Laramie, Wyoming, và trói thằng bé vào một cái hàng rào, đánh đập thằng bé một cách tàn nhẫn, và bỏ lại ở đó cho đến chết phải không?

Đúng vậy, giống như những người thanh niên trẻ tuổi đó.

Chúng cảm thấy rằng thằng bé đáng bị như thế.

Đúng.

Chúng thậm chí còn không cảm thấy rằng những gì chúng làm là không hề thích hợp.

Dựa trên hình mẫu thế giới của các con, thì không có ai làm bất cứ điều gì không thích hợp cả.

Bây giờ, ở đây có một lời tuyên bố vô cùng quan trọng đây rồi.

Đúng vậy. Vậy hãy lặp lại nó nhé.

Ta nói...

Dựa trên hình mẫu thể giới của các con, thì không có ai làm bất cứ điều gì không thích hợp cả.

Vậy nên những gì chúng con phải làm là thay đổi hình mẫu thể giới.

Chính xác. Đó là điều mà Ta đã và đang nói ở đây.

Và chúng con phải thay đổi niềm tin của mọi người, bởi vì hình mẫu thể giới đều dựa trên niềm tin.

Chính xác.

Con cháu của chúng con chỉ đơn giản là bắt chước chúng con. Tất cả mọi người đều chỉ theo gương lẫn nhau. Chúng con tất cả cũng đều làm những gì chúng con nhìn thấy người khác làm mà thôi.

Thế con có biết tấm gương này nói với tấm gương kia điều gì không?

Không ạ.

“Tất cả mọi người đều như vậy đấy.”

CWG 7 Chương 4

Chương 4

Okay, vậy nên những niềm tin của nhân loại về Thượng Đế và Cuộc Sống đều không hoàn thiện, và cũng chính những sự hiểu biết không hoàn thiện này mà chúng con đã truyền lại cho con của mình từ thế hệ này sang thế hệ khác, đã gây ra những sự khủng hoảng tinh thần, chính trị, kinh tế, và xã hội mà thế giới đang phải đối mặt ngày nay.

Chính xác.

Và nếu chúng con có thể thay đổi những niềm tin này, chúng con sẽ thay đổi được tất cả những điều đó.

Đúng.

Chúng con có thể kết thúc sự giết chóc và đau khổ.

Đúng. Các con có thể.

Chúng con có thể kết thúc sự nghèo đói và sự tuyệt vọng.

Đúng. Các con có thể chứ.

Chúng con có thể chấm dứt sự đàn áp, áp bức và sự công kích, gây hấn, xâm lược.

Thực vậy, các con có thể làm như thế.

Nghe có vẻ đầy hy vọng nhỉ. Điều đó làm con cảm thấy như thể chúng con có một cơ hội vậy.

Ồ, các con có hơn một cơ hội đấy chứ, con trai của Ta ạ. Con, và tất cả những người con của Thượng Đế, đều có một định mệnh đầy hạnh phúc để hoàn thành. Và sử dụng sức mạnh, quyền năng và điều kỳ diệu, huy hoàng của của tất cả những món quà mà Ta đã ban tặng, các con sẽ hoàn thành nó. Chỉ khi các con không sử dụng sức mạnh, và quyền năng đó, chỉ khi các con gạt qua một bên sự tuyệt diệu của chính mình và ném những món quà của ta đi, thì các con mới không thể hoàn thành nó thôi.

Để làm được như thế là rất khó. Ta đã khiến cho điều đó trở nên vô cùng khó khăn cho các con. Vì những món quà mà Ta gửi đến cho các con là rất đặc biệt cũng như trả lại là hầu như không thể.

Hãy cứ nhìn vào những gì các con đã làm từ trước đến nay xem! Vượt qua mọi khó khăn, trở ngại các con đã chuyển mình sang dạng sinh mệnh, và chuyển chủng loài của mình sang ý thức.

Vượt qua mọi khó khăn, trở ngại, các con đã đạt được sự hiểu biết thích đáng về thế giới xung quanh mình để tạo ra những thành tựu vật lý thật sự phi thường.

Vượt qua mọi khó khăn, trở ngại, các con đã tăng trưởng trong sự tự nhận thức tới mức mà các con nhận ra rằng, có cái gì đó to lớn hơn những kinh nghiệm giới hạn của mình, và các con phát triển nghệ thuật, văn hóa, khoa học, kỹ thuật, triết lý và tâm linh để thể hiện tầm nhìn được mở rộng của các con về cuộc sống.

Khi các con nhìn xung quanh Vũ trụ (các con sẽ sớm có được công nghệ để nhìn thấy hiệu quả hơn nhiều so với hiện nay), các con sẽ thấy rằng những điều này không phải những thành tựu nhỏ đâu.

Trong tất cả dạng sống tồn tại, chỉ có duy nhất một thiểu số rất nhỏ đã hoàn thành điều đó.

Và hãy nhìn vào cuộc sống cá nhân của các con mà xem. Nhiều người trong số các con đã trưởng thành và trở thành những sinh mệnh đầy năng động, phong phú, yêu thương, quan tâm, từ bi và đầy lòng trắc ẩn, quan tâm sâu sắc về cảm xúc của người khác, và hết sức tận tụy cho sự tiến bộ của tất cả, hết sức quyết tâm, và can đảm khám phá nhiều khía cạnh kiến thức mà các con có thể tạo dựng ra một ngày mai thậm chí còn tươi sáng hơn.

Con có nhìn thấy sự tuyệt vời của điều đó không? Các con là Những Người Tuyệt Vời như thế đấy, và đó chỉ là mới bắt đầu thôi.

Có thật vậy không? Ý Người là thế sao?

Để Ta nói với con, các con có khả năng đạt được những thành tựu và những trải nghiệm vượt trên cả những giấc mơ điên điên cuồng nhất của mình. Bây giờ các con thậm chí đang đứng bên mép của một Thời Đại Vàng, sự bắt đầu của Một Ngàn Năm Hòa Bình, thời đại mà có thể dẫn đến một sự thời kỳ hưng thịnh cho nhân loại, hùng vĩ hơn cả trái tim các con hiện tại có thể hiểu biết được.

Đó có thể là món quà dành cho các con trong tương lai. Đó có thể là định mệnh của các con. Các con chỉ cần chọn nó thôi.

Người đang nói về việc thay đổi toàn bộ trải nghiệm, kinh nghiệm của chúng con về cuộc sống trên hành tinh này sao. Vì với tất cả những thành tựu, với tất cả những sự hiểu biết, chúng con vẫn chưa có thể đạt được hòa bình. Khi Người nói đến một ngàn năm hòa bình, thì Người đang nói về việc thay đổi toàn bộ phương diện cuộc sống rồi.

Đúng thế, đó là điều mà chúng ta đang nói về đấy. Đó là điều mà con yêu cầu Ta giúp các con đấy, không phải sao?

Đúng vậy, nhưng con chỉ không biết rằng có loại thuốc bách bệnh, một “viên thuốc ma thuật” mà có thể làm được việc đó cơ đấy.

Có đấy.

Niềm tin của chúng con.

Đúng, đó là niềm tin của các con.

Chính xác là niềm tin của chúng con về Thượng Đế?

Về Thượng Đế và về Cuộc Sống.

Thế còn những người không tin vào Thượng Đế thì sao?

Không quan trọng rằng họ có tin vào Thượng Đế hay không. Tất cả mọi người đều có niềm tin về Cuộc Sống. Và họ sẽ nhận ra một điều là những niềm tin chung, tổng hợp của mọi người về Cuộc Sống sẽ phản ánh khá nhiều về những niềm tin chung của con người về Thượng Đế. Điều này dễ hiểu thôi, dựa trên những gì bây giờ Ta sắp nói với các con đây – điều mà một số người có thể không chấp nhận.

Đó là gì vậy?

Thượng Đế và Cuộc Sống là cùng một thứ.

Các con có thể gọi những thứ này bằng hai cái tên khác nhau, nhưng chúng vẫn là cùng một thứ. Thượng Đế là những gì mà Cuộc Sống là, và Cuộc Sống là những gì mà Thượng Đế là. (Thượng đế là gì, Cuộc Sống là thứ ấy và Cuộc Sống là gì thì Thượng Đế là thứ ấy). Thượng Đế là năng lượng mà các con gọi là Cuộc Sống, và Cuộc Sống là năng lượng mà các con gọi là Thượng Đế. Tất cả là cùng một thứ thôi.

Cuộc Sống là Thượng Đế, thể hiện theo dạng vật lý.

Vậy nên, nếu chúng con tin vào Cuộc Sống, là chúng con tin vào Thượng Đế, đó có phải là điều Người đang nói không?

Đúng vậy.

Các con không thể tách Thượng Đế ra khỏi Cuộc Sống được, và các con cũng không thể tách Cuộc Sống ra khỏi Thượng Đế được. Các con có thể nói các con tin vào Cuộc Sống nhưng không tin vào Thượng Đế, nhưng điều đó lại giống như nói là các con tin vào não nhưng không tin vào tâm trí vậy

.

Các con có thể nhìn thấy, chạm được vào não, thế nên các con biết nó ở đó, nó tồn tại. Các con không thể nhìn thấy và chạm vào tâm trí, nên các con không chắc rằng nó là gì, hay liệu nó có ở đó hay không. Não chính là tâm trí, thể hiện theo dạng vật lý. Nhưng nó là tâm trí cho phép các con suy tưởng về não của mình. Không có tâm trí, các con thậm chí sẽ không biết được rằng não tồn tại.

Điều đó cũng chính xác giống như với Thượng Đế và Cuộc Sống vậy.

Vậy là chúng con không cần phải “tin vào Thượng Đế” để thay đổi thế giới sao.

Không hề.

Nhưng những người tin vào Thượng Đế sẽ có được lợi thế.

Không hẳn.

Gì cơ?

Ta nói, không hẳn.

Ý Người là niềm tin về Thượng Đế không phải là một lợi ích ở đây sao? Nó không phải là lợi thế sao?

Nó thật ra có thể là một sự bất lợi.

Làm sao mà Người có thể nói rằng niềm tin vào Thượng Đế có thể là một sự bất lợi trong việc thay đổi thế giới được chứ?

Mọi thứ tùy thuộc không phải vào các con có tin tưởng **VÀO** Thượng đế hay không, mà là tùy thuộc vào những gì các con tin **VỀ** Thượng đế.

Ta đã nói với các con rằng các con không hề phải tin vào Thượng, để nhằm sử dụng các niềm tin đó thay đổi thế giới. Tất cả những gì các con phải tin vào chính là Cuộc Sống. Và các con **có** tin vào Cuộc Sống, bởi vì các con đang trải nghiệm Cuộc Sống.

Tuy nhiên, nếu con là một trong số những người tin vào Thượng Đế, **những gì** con tin tưởng **về** Thượng Đế có thể có một sự tác động ảnh hưởng đặc biệt vào những gì con tin về Cuộc Sống – cũng như cách con **sống** cuộc sống của mình, và con trải nghiệm nó.

Nên niềm tin của các con **về** Thượng Đế trở nên cốt yếu.

Và, lặp lại lần nữa, thế giới đang ở nơi mà nó nhận thấy bản thân nó đang tồn tại ngày nay – một nơi của khủng hoảng, của bạo lực, của giết chóc và chiến tranh – là tại vì những gì chúng con hiện tại đang tin về Thượng Đế?

Đúng vậy.

Vậy, hãy bắt đầu ở đó. Niềm tin chúng con có về Thượng Đế mà đã tạo ra khủng hoảng, bạo lực, giết chóc và chiến tranh là gì?

Đầu tiên, các con tin rằng Thượng Đế **cần** cái gì đó.

Thứ hai, các con tin rằng Thượng Đế có thể **thất bại** trong việc đạt được những gì Ông Ấy cần.

Thứ ba, các con tin rằng Thượng Đế **đã tách biệt** các con **ra khỏi** Ông Ấy bởi vì các con đã không cho Ông Ấy những gì Ông Ấy cần.

Thứ tư, các con tin rằng Thượng Đế vẫn cần những gì Ông Ấy cần một cách rất trầm trọng đến nỗi bây giờ **từ vị thế bị tách biệt của mình**, Thượng Đế lại **đòi hỏi** các con đưa cho Ông Ấy thứ Ông Ấy cần.

Thứ năm, các con tin rằng Thượng Đế **sẽ hủy diệt** các con nếu các con không đáp ứng những nhu cầu đòi hỏi của Ông Ấy.

Năm Sự Ảo Tưởng Sai Lầm Này Về Thượng Đế đã mang đến sự đau khổ và sự hủy diệt đến sự sinh tồn hàng ngày của các con nhiều hơn tất cả những niềm tin khác cộng lại.

Hmm,... vậy con đề nghị chúng ta có thể thảo luận về những niềm tin đó chi tiết được không...

Nó có thể mang lại lợi ích cho các con đấy.

Và con muốn thảo luận điều đó, lát nữa cơ. Nhưng ngay bây giờ, con không hiểu làm cách nào mà những niềm tin về Thượng Đế đó có thể tạo nên khủng hoảng, bạo lực, giết chóc và chiến tranh giữa con người cơ chứ?

Dễ thôi. Các con nghĩ rằng, **đối xử lẫn nhau theo tương tự cách mà các con tin rằng Thượng Đế cũng đối xử với mình**, là điều thích hợp.

Các con còn nghĩ rằng khi các con tạo ra khủng hoảng, bạo lực, giết chóc, và chiến tranh, là các con đang làm như thế là **để đáp ứng những nhu cầu đòi hỏi của Thượng Đế**. Các con nghĩ rằng các con **đang giúp Thượng Đế đáp ứng những yêu cầu đòi hỏi của Ông Ấy**.

Nhiều người trong số các con tin rằng Thượng Đế **muốn** khủng hoảng, bạo lực, giết chóc, và chiến tranh, nếu điều đó là những gì đòi hỏi các con phải làm để hoàn thành nhu cầu và sự đòi hỏi của Ông ấy. Trong bối cảnh này, các con tin rằng giết chóc vô cớ, bừa bãi là Ý Nguyện Của Thượng Đế.

Con người tin thế sao? Con chẳng biết bất cứ ai tin như thế cả.

Có thể con không đích thân biết họ, nhưng Ta có thể đảm bảo rằng họ tồn tại, và đã tồn tại trên hành tinh của các con một khoảng thời gian rất lâu rồi.

Trong thực tế, sự nỗ lực của các con để hiểu về những điều tệ hại xảy đến với mình chính là điều đầu tiên mà các con dần tin về sự tồn tại của Thượng đế – và tin vào một Thượng đế làm nhiều điều tệ hại.

Làm ơn hãy giải thích cho con điều đó.

Trong phần lớn những khoảng thời gian nguyên thủy của các con, cái thời mà các con gọi là thời đại người tiền sử và trước đó nữa, thì con người không hề hiểu được những khía cạnh đơn giản nhất của cuộc sống xung quanh họ. Tất cả những gì họ biết là có sự sống xung quanh họ. Đó là, có cái gì đó **khác hơn họ**.

Cái thứ khác mà đã tồn tại đó đã chứng minh được bản thân nó tồn tại xung quanh họ. Nó thể hiện như mưa và gió, mặt trăng và mây, thực vật và cây cối và những sinh vật sống rất nhỏ bé mà các con bây giờ gọi là côn trùng và những sinh vật to lớn mà các con bây giờ gọi là động vật, và những hiệu ứng ngoạn mục như là những đám lửa tự động bật cháy trong cánh rừng, sấm sét và tia chớp từ bầu trời, những con sóng khổng lồ trên đại dương, và, đôi khi là một sự rung chuyển kinh hoàng trên mặt đất.

Ngày nay, Những người thông minh (Homo sapiens) cũng không biết điều gì đã tạo ra những thứ đó. Họ không biết tại sao con người chết, tại sao những cơn bão tố, cuồng phong hay hạn hán đến và hủy diệt mọi thứ, hay bất cứ điều gì xảy ra.

Để làm cho những điều này hợp lý, con người đã kết luận rằng chắc là phải có một số sức mạnh nào đó mà to lớn hơn nhiều so với sức mạnh của họ, đã làm cho những điều này xảy ra. Họ tưởng tượng ra “những linh hồn” mà đã tạo ra điều tốt lành và tai họa hiện ra trong cuộc sống của họ theo nhiều cách.

Khi họ nhìn thấy ngày chuyển sang tối, và tối sang ngày, cỏ mọc và hoa nở rộ, và lá cây rụng và mọc lại lần nữa, họ bắt đầu tôn thiên nhiên làm thần thánh. Họ tưởng tượng ra “những vị thần mưa” và “thần mặt trời” và nhiều vị thần khác nữa tùy theo tâm trạng và ý nghĩ chợt nảy ra. Họ suy luận những gì họ phải làm là bằng cách nào đó phải **tác động** đến tâm trạng này, và **làm vui lòng** các vị thần, và như vậy thì các vị thần mới làm theo những gì họ cầu xin.

Tất cả các kiểu nghi thức và lễ nghi đều được tạo ra để “kêu gọi” linh hồn của những vị thần bất kỳ mà họ có thể cần và mong muốn lúc đó, để làm xoa dịu họ, và tôn kính họ và để có được họ làm giúp những gì mà con người thỉnh cầu một cách thành tâm. Có những nghi thức dành cho đất đai màu mỡ, và cầu xin sự thông qua một việc gì đó và cả những lễ nghi đủ loại và đủ mục đích. Những thứ này đã phát triển qua nhiều thế kỷ, và trở thành cái mà một số các con bây giờ gọi là tín ngưỡng, phong tục tập quán đa thần.

Thần thoại phát triển xung quanh cách những sức mạnh, quyền năng thiêng liêng, trực tiếp ảnh hưởng sự sống trên trái đất, và về cách sự sống trên trái đất có thể ảnh hưởng trực tiếp lên những sức mạnh, quyền năng thiêng liêng đó. Những thần thoại này đã trở thành những câu chuyện thường kể, và những câu chuyện này đã chuyển thành niềm tin và đức tin. Thế là **chúng trở thành sự thật** đối với con người.

Khi thần thoại chuyển thành sự thật, nó sẽ trở thành tổ chức tôn giáo.

Từ cái gọi là những tôn giáo đa thần đến những tôn giáo chính thống của thời đại các con không phải là một khoảng cách quá lớn. Phần lớn con người ngày nay vẫn tiếp tục tin vào một sức mạnh to lớn hơn bản thân họ, và phần lớn con người ngày nay vẫn tiếp tục tin rằng họ phải làm cái gì đó để xoa dịu và làm nguôi ngoay Nguồn sức mạnh đó.

Ngày nay trên hành tinh của các con, có đến hàng ngàn tôn giáo, một số thì tôn thờ một số vị thần, và một số thì tôn thờ một vị thần riêng lẻ.

Vâng, nhưng chỉ có duy nhất một tôn giáo thật sự thôi.

Lại nữa rồi. Đó cũng chính là câu trả lời cho câu hỏi của con đấy. Đó cũng chính là cách mà những niềm tin và đức tin về **Thượng đế** đã tạo ra khủng hoảng, bạo lực, giết chóc và chiến tranh giữa con người đấy.

Nhưng thật mà! Chỉ có duy nhất một tôn giáo đúng thôi. Số còn lại thì có thể có ý nghĩa hay thôi, nhưng chúng không đúng. Và chúng con phải cẩn thận để không bị cám dỗ vào những niềm tin, đức tin sai lầm mà nghe có vẻ hay, nhưng lại không có liên quan gì với Quy luật của Thượng đế cả. Bởi vì nếu chúng con phủ nhận, từ chối một Thượng đế thật sự và Quy luật của Thượng đế thì chúng con sẽ không được cứu rỗi mà còn đi thẳng xuống địa ngục.

Khi nào?

Khi nào sao?

Đúng. Khi nào thì điều đó xảy ra?

Tất nhiên là khi chúng con chết rồi.

Và, nếu những tín đồ thật sự cảm thấy rằng chúng con đáng bị xuống địa ngục bởi vì các con không tin vào **Một Thượng Đế Thật Sự**, hoặc không làm theo Quy luật của Thượng Đế, thì họ sẽ được cho phép gửi chúng con xuống đó ngay lập tức, bằng cách giết chết chúng con. Quả thực, trong một số trường hợp họ bị bắt buộc phải làm thế. Khi những nhà lãnh đạo tôn giáo cấp cho một chỉ thị, thì tất cả những tín đồ thật sự phải bắt buộc làm theo, và giết bất cứ ai mà những nhà lãnh đạo (giáo chủ) bảo họ giết.

Ai bảo các con làm thế?

Người bảo.

Ta bảo sao?

Đúng vậy. Người đã nói rằng chúng con có thể hủy diệt bất cứ ai, bất cứ chính quyền nào hay quốc gia nào nếu như hành động của họ chẳng khác gì là phản đạo. Đó là thứ chúng con dùng như là uy quyền của mình. Lời nói của Người đó.

Các con dùng lời nói của Ta như là uy quyền của mình trong những vấn đề này sao?

Tất nhiên. Hiểu biết rằng chúng con đang thực hiện Ý Nguyện của Thượng Đế chính là những gì dẫn dắt chúng con, ra lệnh cho chúng con, cho chúng con sự can đảm, và cho chúng con sự an ủi khi chúng tàn sát người khác.

Nhưng Ta chẳng bao giờ muốn thế cả.

Ý Người là sao? Người có muốn mà.

Ta có sao?

Không phải Người đã rẽ Hồng Hải ra để cho những người dân của Người trốn thoát đó sao? Và không phải sau đó Người đã đóng biển lại, chôn vùi khoảng 600 người trong số những người đi theo dưới hàng tấn nước đó sao? Không phải Người đã hủy diệt gần hết mọi người sống ở thành phố Sodom và Gomorrah sao? Và không phải Người đã giết nhiều người khác, đòi hỏi hoặc tán thành việc giết người khác, xuyên suốt các thời đại đó sao?

Từ những điều này và những tường thuật khác về những chỉ thị và yêu cầu của Thượng Đế tìm thấy trong Thánh Kinh, trong Kinh Koran, trong Bhagavad-Gita, trong Sách Mặc Môn, và trong Những Kinh Điển khác, mọi học sinh của mọi nền văn hóa đều biết về Sự Phẫn Nộ của Thượng Đế.

Đúng, đó chính là vấn đề đấy.

Tại sao dạy cho bọn trẻ của chúng con biết sự thật lại là vấn đề cơ chứ?

Bởi vì nó **không phải** sự thật.

Không có gì như là Sự Phẫn Nộ của Thượng Đế cả.

Đó chỉ là một trong những niềm tin sai lầm của các con về Thượng Đế mà thôi. Nhưng Ta hiểu được rằng các con nghĩ đó là sự thật, và các con nghĩ rằng, đối xử lẫn nhau theo cái cách tương tự mà các con tin rằng Thượng Đế cũng đối xử với các con, là điều thích hợp. Những nhà lãnh đạo tôn giáo của các con đã thật sự nghĩ như thế. Họ đã kêu gọi “tất cả Những Tín Đồ Thật Sự” để “giết những kẻ phản đạo”.

Hmm, đôi lúc chúng con gọi là “Giết những kẻ bất trung, dị giáo!” nhưng nó cũng nghĩa như thế. “Bất trung, dị giáo”, “phản đạo”, không quan trọng. Nó chỉ là từ ngữ thôi. Vấn đề là, nếu những người khác không tin vào những gì chúng con tin, thì Thượng Đế bảo rằng chúng con phải giết họ.

Thiên Chúa giáo đã làm như vậy. Hồi giáo cũng đã làm như vậy. Nhiều nhóm tín đồ khác cũng làm như vậy.

Con biết lịch sử của vài điều này sao?

À, có chứ. Đức Giáo Hoàng Urban II đã ra một lời kêu gọi cho “cuộc viễn chinh” tại thành phố Clermont, nước Pháp, vào năm 1095, dẫn đến kết quả là một loạt cuộc viễn chinh được tổ chức bởi những tín đồ Thiên Chúa giáo Phương Tây chống lại những tín đồ Hồi giáo và “những tên dị giáo khác”. Những cuộc viễn chinh này đã

kéo dài khoảng hai trăm năm, dẫn đến kết quả là cái chết của hàng trăm hàng ngàn người.

Những nhà lãnh đạo Hồi giáo, và lại đã tài trợ suốt hàng thế kỷ cho hết cuộc xâm lược này tới cuộc xâm lược khác, hết sự ám sát này tới sự ám sát khác, hết sự tàn sát này tới sự tàn sát khác, dưới danh nghĩa là diệt trừ sự phản đạo.

Và những hành vi đó đã không hề bị giới hạn trong những thời kỳ trung cổ. Vào năm 1989 Ayatollah Ruhollah Khomeini, nhà lãnh đạo tinh thần của các mạng Iran, đã công khai kết án một quyển sách tên là The Satanic Verses –Những Vần Thơ của Quỷ Satan và ra một fatwa chống lại tác giả của nó, Salman Rushdie.

(Fatwa là một lệnh án do đại giáo chủ Ayatollah – phái Shia ban ra, “tội đồ” có thể sẽ bị đuổi ra khỏi tôn giáo, và có thể bị ban án tử hình, mọi tín đồ ai cũng có thể xử tội đồ được cả, bởi vì giết tội đồ là làm công quả và giáo vụ - ghi chú của người dịch)

Người ta nói rằng những tín đồ Hồi giáo khắp thế giới đều có nghĩa vụ hành hình Rushdie, và bất cứ người Hồi giáo nào làm như thế, sẽ được đi thẳng đến thiên đường. Và người đàn ông đó phải đi trốn tránh ẩn mình khoảng mười năm, cho đến khi chính phủ Iran hủy bỏ lệnh án đó.

Gần đây nhất, vào cuối những năm 1990, những người Hồi giáo cực đoan, nhiều người trong số họ sống ở Afghanistan, đã tuyên bố chiến tranh trên nền văn minh Phương Tây, kêu gọi những người Hồi giáo khắp thế giới rằng, nghĩa vụ của họ là mang “cái chết đến Nước Mỹ” và “cái chết đến Israel” – trong số những kẻ thù khác đã được chỉ rõ.

Nói một cách khác, lịch sử của các con bản thân nó đang tự lặp lại.

Hết lần này đến lần khác. Và chúng con có vẻ như không thể tìm được cách nào để ngăn chặn nó cả. Hiện nay chúng con đang phải đối phó với những hành động khủng bố khủng khiếp và sự tàn sát nhiều người vô tội.

Trong khi đó, Bách Khoa Toàn Thư của Anh 2001, trong một tiêu đề về 200 năm của những cuộc tấn công Thiên Chúa giáo, đã chứa đựng một lời chú giải châm biếm miêu tả những cuộc viễn chinh đó. Nó nói rằng, những hành động ngẫu nhiên của chủ nghĩa khủng bố “với sự kết hợp của chủ nghĩa lý tưởng, tham vọng, anh hùng, hung ác, tàn nhẫn dã man, và sự điên rồ của họ, chính là một hiện tượng trung cổ, và như thế, điều đó nằm ngoài kinh nghiệm của con người hiện đại”.

Con mong đợi dòng đó sẽ được viết trong số xuất bản kế tiếp...

CWG 7 Chương 5

Chương 5

Vậy là Năm Ảo Tưởng Sai Lầm Về Thượng Đế đã tạo ra khủng hoảng, bạo lực, giết chóc và chiến tranh.

Đúng vậy. Đó là điều đáng chú ý đấy.

Người cũng đã nói rằng có nhiều niềm tin về Cuộc Sống đã dẫn chúng con lạc lối.

Đúng vậy.

Chúng là gì vậy ạ?

Năm Ảo Tưởng Sai Lầm Về Cuộc Sống mà đã tạo ra khủng hoảng, bạo lực, giết chóc và chiến tranh là:

1. Nhân loại bị tách rời lẫn nhau.
2. Không có đủ những thứ nhân loại cần để đạt được hạnh phúc.
3. Để có được những thứ mà các con nghĩ là không có đủ đó, con người phải cạnh tranh lẫn nhau.
4. Một số người thì giỏi hơn những người khác.
5. Giết hại lẫn nhau để giải quyết sự khác biệt đầy khốc liệt được tạo ra bởi tất cả những ảo tưởng sai lầm đó, là điều hoàn toàn thích hợp.

Năm Ảo Tưởng Sai Lầm Về Cuộc Sống, cộng với Năm Ảo Tưởng Sai Lầm Về Thượng Đế, đã dẫn đến vô số sai lầm chết người mà đã tạo ra, và đến thời điểm này vẫn đang tiếp tục

tạo ra, một thế giới đầy sự giận dữ khó lường, sự bạo lực tàn bạo, và sự mất mát khủng khiếp, nỗi đau không người ngoay, và cả sự khủng bố không ngừng.

Các con nghĩ rằng mình đang bị người khác khủng bố, nhưng sự thật là các con đang bị khủng bố bởi chính niềm tin của mình.

Đó chính là những gì các con phải thay đổi nếu các con muốn thực hiện ước mơ của mình về một thế giới sống trong sự hòa thuận, hòa bình, và hạnh phúc.

Ta đã nói hết lần này đến lần khác, không biết bao nhiêu lần rồi, các con không thể thay đổi tình trạng phần nộ, bạo lực, mất mát, đau khổ và khủng bố bằng những phương tiện chính trị hay kinh tế. Các con chỉ có thể tác động lên tình trạng này – cũng như các con có thể biến đổi nó một phần nào đó trong một giai đoạn ngắn ngủi, hoặc các con có thể làm gián đoạn nó – nhưng các con sẽ không thể loại bỏ nó nếu không có sự thay đổi trong niềm tin của các con.

Bởi vì “niềm tin tạo ra hành vi”.

Đúng vậy.

Như con đã nói trước đó, con muốn thảo luận về những niềm tin sai lầm, tất cả những điều đó, nhưng lát sau đã.

Tốt, bởi vì đó chính là luận điểm, là ý nghĩa của đoạn đối thoại này.

Nhưng trước tiên, trong phần đầu của cuộc đối thoại này, Người đã nói có năm điều mà chúng con có thể làm bây giờ, nếu thay đổi thế giới và phương hướng tự hủy diệt đang diễn ra là điều mà chúng con mong muốn. Người gọi những điều đó là “Năm Bước đến Hòa Bình”, nhưng không có điều nào trong số đó đa phần nghe có vẻ như là một kế hoạch hành động đối với con cả. Những điều đó nghe có vẻ đa phần như là những con đường triết học quanh co uốn khúc vậy. Thứ lỗi cho con nhé, con không có ý xúc phạm đâu. Con chỉ tự hỏi là liệu những thông tin kiểu này có giúp được mọi người và phục vụ thế giới ngay bây giờ được không thôi.

Mục đích của đoạn đối thoại này là để thức tỉnh nhiều người và để hàn gắn, chữa lành thế giới. Điều đó sẽ vừa giúp ích và phục vụ.

Ta không nói gì về năm điều các con có thể làm. Bây giờ, điều Ta đang nói ở đây chính là năm thứ các con có thể chọn.

Ta lặp đi lặp lại luận điểm về việc hành tinh các con chỉ có thể đạt được hòa bình, chỉ khi các con thay đổi được niềm tin của mình, là vì nếu các con không “hiểu” được vấn đề này, các con sẽ chẳng đạt được gì trên con đường hàn gắn hành tinh của mình.

Những gì các con cố gắng hàn gắn chính là những vết thương được tạo ra từ chính niềm tin của mình mà thôi. Niềm tin tận sâu nhất của các con, đã tạo ra những hành vi sản sinh ra những vết thương đó.

Khát vọng quan trọng trên hết của nhân loại chính là sự bình yên, hòa bình, và Ta đang chỉ ra cho các con thấy rằng những niềm tin hiện tại của các con không hề trả lại được hòa bình cho các con.

“Bình yên, hòa bình” không phải là điều gì đó mà các con làm. “Bình yên, hòa bình” chính là trạng thái biểu hiện của các con.

Không ai nói là, “tôi đang hành động bình yên”. Mà phải là “tôi bình yên, tự tại”. Và là chính là sự biểu hiện của linh hồn và tâm trí.

Người làm ơn nói lại một lần nữa nhé?

“Là” chính là sự biểu hiện của linh hồn và tâm trí. “Làm” (hành động) là sự biểu hiện của thân thể. Tất cả những trải nghiệm của thân thể đều nảy sinh từ những trải nghiệm của linh hồn hoặc tâm trí. Các con được chọn. Nếu con chọn tâm trí, cũng như tâm trí cảm nhận, vậy nên cơ thể của các con sẽ hành động. Nếu các con chọn linh hồn của mình, cũng như linh hồn cảm nhận, thì cơ thể sẽ hành động.

Linh hồn luôn cảm thấy vui, bởi vì linh hồn là niềm vui. Linh hồn luôn cảm thấy yêu thương, bởi vì linh hồn là tình yêu thương. Linh hồn luôn cảm thấy kết nối với những điều tuyệt diệu của cuộc sống, bởi vì linh hồn chính là điều tuyệt diệu của cuộc sống, được thể hiện ra mà thôi.

Và để luôn cảm thấy được như thế, các con phải vượt ra khỏi tâm trí của mình. Các con phải vượt ra “ngoài cái đầu” và đi vào trái tim.

Con nghĩ rằng Người sắp nói là đi vào linh hồn cơ chứ.

Trái tim chính là cây cầu bắc qua tâm trí và linh hồn. Đầu tiên hãy thoát khỏi tâm trí và đi vào không gian của trái tim mình và từ đó, nó cũng chính là bước nhảy vọt nhanh chóng vào linh hồn của các con.

Khi các con vào trong không gian của trái tim mình cùng với người khác, đó chính là lúc các con có thể có một cuộc chuyện trò của linh hồn thực sự với nhau. Khi các con vào trong không gian của trái tim cùng với chính bản thân mình, đó chính là lúc các con có thể trải nghiệm kết nối với linh hồn mình ở một cấp độ rất sâu sắc. Đó cũng là lúc các con có thể trải nghiệm sự giao thiệp với Thượng Đế.

Nếu các con cứ ở lại trong tâm trí mình, các con sẽ bị tác động, ảnh hưởng bởi cơ cấu của tâm trí. Nếu tâm trí bị làm cho nản chí hoặc yếu đi, cơ thể của các con sẽ hoạt động theo nhiều cách để phản ánh ra điều đó. Nếu tâm trí được nâng cao, củng cố, vững mạnh hay được hồi phục, thì cơ thể cũng sẽ hoạt động theo nhiều cách để phản ánh ra điều đó.

Nếu tâm trí bị giảm sút, bị nản lòng, mất hết can đảm, thất vọng, giận dữ, tổn thương, hay bối rối, thì cơ thể sẽ chứng minh trạng thái đó. Nếu tâm trí được hàn gắn, chữa lành, được mở rộng, không giới hạn, cởi mở, dồi dào, ngập tràn phấn khởi, bình yên và tràn đầy niềm vui, thì cơ thể sẽ hoạt động theo cách hoàn toàn khác.

Nhưng không phải là “tôn giáo lâu đời” cũng làm cho mọi người cảm thấy như thế đó sao? Không phải tôn giáo cũng nói về việc “hồi phục lại tâm trí” đó sao? Không phải tôn giáo cũng làm cho người ta cảm thấy hứng khởi, được mở rộng tâm trí, được cảm nhận sự không giới hạn, dồi dào, cởi mở, tràn đầy niềm vui, được chữa lành và cảm thấy vinh quang đó sao? Đó không phải hoàn toàn là sức lôi cuốn của tôn giáo sao? Đó không phải chính là lời hứa của tôn giáo đó sao?

Quả thực vậy. Nhưng các tôn giáo lâu đời của các con không thể nào giữ được lời hứa đó với toàn bộ nhân loại.

Tại sao lại như vậy? Nếu tôn giáo có thể làm cho từng cá nhân cảm nhận được sự nhập định, trạng thái mê li, vậy tại sao nó không thể hàn gắn thế giới cơ chứ?

Bởi vì tổ chức tôn giáo mà các con tạo nên, chính là một trải nghiệm độc nhất, riêng biệt trên quy mô lớn. Tôn giáo chỉ dành riêng cho những cá nhân hay nhóm tham gia nó, trải nghiệm nó. Các con vẫn chưa tìm được cách để cho tất cả mọi người – toàn bộ xã hội – trải nghiệm được trong cùng sự trải nghiệm bởi vì các con vẫn chưa tìm được cách để cho mọi người đồng tình về việc trải nghiệm cần được trải nghiệm.

Quả thực, các con bất đồng về câu hỏi này một cách rất bi đát đến nỗi mà, chính việc bất đồng đó lại là nguyên nhân khiến các con gián đoạn chính sự nhập định của mình chỉ để phản bác, bác bỏ người khác vì họ không trải nghiệm sự nhập định của họ theo giống cách của các con.

Các con đã tranh cãi lẫn nhau, chiến đấu chống lại lẫn nhau, và giết hại lẫn nhau trong sự giận dữ về sự nhập định này.

Tại sao chứ? Tại sao chúng con lại làm thế? Và tại sao các tôn giáo không thể hàn gắn điều đó chứ?

Bản chất các tổ chức tôn giáo bao gồm rất nhiều điều và cũng không bao gồm rất nhiều điều. Điều này sẽ chẳng còn gì đáng phải bàn, nếu như các tôn giáo biết khoan dung, chấp nhận cho những điều khác biệt mà nó không bao gồm trong tôn giáo của mình nhưng lại có trong các tôn giáo khác, tuy nhiên, chuyện này hiếm khi nào xảy ra.

Các con trông cậy vào tôn giáo sẽ dạy cho mình lòng khoan dung, độ lượng, tuy nhiên tôn giáo mà các con trông cậy, lại không học được làm thế nào để thực hành lòng khoan dung đó, và như thế, tôn giáo chỉ dạy cho các con điều ngược lại mà thôi.

Con rất buồn vì điều đó. Và con đáng lẽ đã không tin được sự trân trọng của vấn đề đã – và đang diễn ra ngày nay – nếu con chưa tình cờ tận mắt bắt gặp bằng chứng. Gần đây nhất, mà đối với con là cả một cú sốc, một bài báo của Stephanie Simon viết trên trang Arizona Republic, và xuất hiện đầu tiên trên tờ Los Angeles Times, vào ngày 1 tháng 12 năm 2001, chính là bằng chứng cho những gì chúng ta đang thảo luận ở đây. Con muốn tái bản câu chuyện đó ở đây, đầy đủ, bởi vì con muốn thế giới tất cả đều được biết về bản chất của vấn đề này âm ỉ và nghiêm trọng như thế nào. Hầu hết những người được con cho xem câu chuyện này đều kinh hãi. Họ không thể thốt nên lời.

Đây là bài báo đó...

MỤC SƯ CHÁNH XỨ GIÁO HỘI TIN LÀNH LUTHERAN BỊ TẤN CÔNG

Tham Gia Sự Kiện Đa Tín Ngưỡng Gọi Là Heresy (Dị Giáo)

“Thành phố St. Louis – Đối với vị Linh mục chánh xứ Rev. David Benke, nghi lễ tại Sân Vận Động Yankee là một phước lành, một cơ hội để gia nhập với những lãnh đạo công dân và những lãnh đạo tôn giáo khác và mang đến sự an ủi cho những vết thương, nỗi đau tận cùng của quốc gia, do những cuộc tấn công khủng bố vào Trung Tâm Thương Mại Thế Giới và Lầu Năm Góc để lại. Ông tham dự với những người nổi tiếng và những nhà chính trị trên sân khấu để hát những bài ca yêu nước và cầu nguyện.

Ông ấy nghĩ, điều đó đơn thuần chỉ là nghĩa vụ của một linh mục chánh xứ mà thôi.

Nhưng một số tu sĩ, mục sư đồng môn lại nhìn theo một quan điểm rất khác. Họ xem sự tham dự của ông ấy trong sự kiện đa tín ngưỡng đó như là một sự dị giáo.

Sáu mục sư chánh xứ ở Giáo Hội Tin Lành – Thượng Hội Đồng Giám Mục Missouri đã đệ đơn cáo buộc chính thức vào tuần trước kêu gọi trục xuất ông Benke ra khỏi giáo hội.

Những người khác còn kiến nghị lật đổ, và hất cẳng mục sư giáo hội trưởng Gerald Kieschnick vì đã tha thứ cho sự tham dự của ông Benke trong sự kiện đó và bỏ qua cho bản thân mình về việc cầu nguyện với những giáo sĩ đến từ những giáo phái Tin Lành Lutheran khác, sau chuyến đi đến đồng đồ nát của Trung Tâm Thương Mại Thế Giới vào tháng 10.

Ông Benke “đã tham gia vào việc tôn thờ ngẫu tượng bằng cách tham dự với những người không phải đạo Thiên Chúa”, Linh mục chánh xứ Rev. David Oberdieck, một trong những người chống đối, đã nói với tờ báo St. Louis Post-Dispatch như thế. Ông Oberdieck không hề bình luận thêm nữa. Thứ Sáu, ông ấy chỉ nói cuộc tranh luận này là một “vấn đề nội bộ”, không nên phơi bày với “truyền thông thế tục”. Nhưng ông lại đứng về sự giải thích, cáo buộc Benke như một người tôn thờ ngẫu tượng.

Ông ấy và những tu sĩ khác đồng thời còn buộc tội ông Benke về tội “hợp nhất”, nghĩa là đẩy mạnh, mở rộng quan điểm rằng tất cả mọi tôn giáo đều bình đẳng như nhau. Đơn kiến nghị 10 trang chống lại ông Benke đã gọi sự tham dự của ông ấy trong nghi lễ New York là “một sự phạm tội quá đỗi chống lại tình yêu của Chúa Jesus” và sự tham dự đó đã đem lại “sự cảm tưởng rằng đức tin Thiên Chúa giáo chỉ là một trong số rất nhiều đức tin, mà mọi người đều có thể cầu nguyện đến Thiên Chúa (Thượng Đế)”.

Theo như những người chỉ trích này, thì bằng việc đứng bên cạnh “những kẻ dị giáo” như những người đạo Hồi giáo, những người Do thái, những người đạo Hindu, và cả những người Thiên Chúa giáo theo những giáo phái khác, Benke đã ngấm ngấm xác nhận, tán thành đức tin của bọn họ, và mang lại sự cảm tưởng rằng tất cả tôn giáo đều chỉ ra con đường bình đẳng như nhau đến với sự cứu rỗi.

Những nhà lãnh đạo giáo hội không cho họ được cầu nguyện công khai giữa công chúng với bất cứ ai đến từ đức tin khác, ngay cả những giáo hội khác của đạo Tin Lành. Họ chỉ tin tưởng đi lễ chỉ với duy nhất những ai thông dịch, diễn giải Những Kinh Điển và hiểu Thiên Chúa (Thượng Đế) hoàn toàn giống như cách của họ mà thôi.

“Chúng ta không thể đi theo một đường ray giao thiệp với ai đó, những ai mà nghĩ về lễ ban thánh thể theo một cách hoàn toàn khác”, Linh mục chánh xứ Rev. David Strand, một người phát ngôn cho giáo hội, có trụ sở ở ngoại ô thành phố St. Louis đã giải thích như thế.

Giáo phái Tin Lành lớn nhất quốc gia, Liên Hiệp Baptist Nam Phương 16-triệu-thành-viên, đã đốn đẹo ra một truyền thống tương tự. “Tôi không hề có lấy một cái xương đại-kết-thống-nhất-giáo-phái trong cơ thể mình”, Linh mục chánh xứ Rev. Paige Patterson, một chủ tịch trước đây của giáo hội đã thường nói như thế. Và quả thực, rất nhiều giới tu sĩ của giáo phái Baptist Nam Phương đã cố gắng tránh xa các buổi lễ đa tín ngưỡng sau những vụ tấn công ngày 11 tháng 9.

Nhưng ông Benke và ông Kieschnick cứ nhất định khẳng định rằng nghi lễ ở Sân Vận Động Yankee không phải là buổi lễ thờ phụng chính thức và do đó buổi nghi lễ đó không ngăn cấm những thành viên của Thượng Hội Đồng Giám Mục Missouri tới.

Họ xem nó như một sự kiện thể tục, bao gồm một số lễ cầu nguyện, do Mayor Rudolph Giuliani, cựu Thị trưởng thành phố New York tổ chức, và được diễn viên Jame Earl Jones chủ trì mà thôi.

Khi đến lượt của ông Benke dùng micro, ông ấy chỉ đọc một bài cầu nguyện vắn tắt mở đầu và kết thúc cũng chỉ liên quan đến Chúa Jesus mà thôi. Những người ủng hộ đã khẳng định rằng ông ấy không hề cùng làm lễ với những người khác hay nhìn nhận hay tán thành quan điểm của họ hay gì cả, dấu cho ông ấy đứng im lặng đầy tôn kính trong khi những nhà lãnh đạo tôn giáo khác phát biểu.

“Để ám chỉ điều đó, khi một giáo sĩ Hồi giáo cầu nguyện đến Allah (Thượng đế gọi theo tiếng Ả Rập của đạo Hồi), thì ông Benke cũng cầu nguyện theo cùng lúc đó... điều đó chính là một hành động lãng mạ ngụ ý cho những gì ông ấy đã làm”, ông Strand đã nói như thế.

Về phần buổi cầu nguyện ứng khẩu của ông Kieschnick với những giáo sĩ đến từ những giáo phái khác, ông Strand cũng nói áp dụng lời cáo buộc biện hộ tương tự.”

Giờ con đọc câu chuyện đó và con lại nghĩ về bản thân mình. Con nghĩ rằng mình chắc hẳn thật khờ dại. Ý con là, con đã nghĩ rằng con là một người khá hiểu biết, tinh khôn, biết về những gì đã và đang diễn ra trên thế giới, nhưng giờ đây con nhận ra rằng mình không biết điều gì đang xảy ra xung quanh nữa.

Câu chuyện đó đã làm con rất sốc. Lần đầu con đọc được nó, con đã rất sốc, buồn và rất đau lòng. Con chỉ không biết... Con đã từng nghĩ rằng phải ở nơi nào đó khác trên thế giới, mới có thể phải tìm thấy sự không khoan dung của tôn giáo theo cấp độ cực đoan, và cuồng loạn như thế, chứ không phải ở đây.

Đã đến lúc các con phải công nhận một sự thật của nhân loại mà không ai muốn nhìn vào cả.

Một trong những vấn đề lớn nhất hiện nay trên thế giới là tổ chức tôn giáo.

Các tổ chức tôn giáo chính là vấn đề.

Chúng không phải là giải pháp, mà là vấn đề.

Không phải tất cả mọi tôn giáo, mà là đa phần, hầu hết. Và chắc chắn là, đa phần hầu hết các tôn giáo lớn nhất.

Trường hợp mà các con đang gặp phải với đa số, hầu hết các tổ chức tôn giáo lớn nhất và có ảnh hưởng nhất chính là người mù đang dẫn dắt người mù.

Quả thật là vậy, ý con là một quốc gia đang ở giữa tột cùng của nỗi đau, mong muốn được trải nghiệm sự hợp nhất và thống nhất quốc gia trong thời khắc náo loạn, và tìm kiếm sự hỗ trợ tinh thần trong lúc cần một sự an ủi, động viên, thì lại bị chính các tôn giáo của mình làm cho thất vọng.

Một dân tộc chỉ mong muốn được nối vòng tay lại với nhau, bước cùng bước, mỗi người đều cầu nguyện, kêu gọi Thượng Đế theo sự hiểu biết của mình, và mỗi người đều hiểu biết được rằng, sự hàn gắn bắt đầu với sự biểu hiện của lòng khoan dung cho sự hiểu biết khác nhau của mỗi người, nhưng điều duy nhất họ nhận ra rằng chính là tổ chức tôn giáo ngăn cấm điều đó.

Các tôn giáo ngăn cấm lòng khoan dung. Người có thể hình dung không? Những tín đồ Baptists từ chối cầu nguyện với người Do thái, hoặc những tín đồ Công giáo. Những tín đồ Tin Lành thì lại từ chối cầu nguyện với những tín đồ Tin Lành khác. Như thế là không đúng lúc, không đúng nơi hay không đúng người để cầu nguyện chung vậy.

Vì thế, chẳng có gì đáng ngạc nhiên khi mọi người trên khắp thế giới đều hỏi đang tự hỏi rằng “Có gì sai với việc ấy chứ”? Chẳng có gì đáng ngạc nhiên khi các nhãn dán và những bảng dán thông cáo “THƯỢNG ĐẾ, XIN HÃY CỨU VỚT CON RA KHỎI ĐÁM DÂN CHÚNG CỦA NGƯỜI” bắt đầu xuất hiện. Ai trên thế giới này lại muốn tin vào một Thượng Đế, Người mà còn chưa đủ độ lượng, khoan dung được như bản thân họ - những người phạm trần cơ chứ?

Làm thế nào mà chúng con có thể bắt thế giới tự hàn gắn bản thân nó, trong khi mà tổ chức tôn giáo - được định ra để hàn gắn, chữa lành nỗi đau cho mọi người – lại chẳng làm được gì cả, mà chỉ gây ra ngày càng nhiều sự tổn thương hơn, làm cho vết thương ngày càng hở rộng hơn, và truyền bá sự căm phẫn mà nó cho là chính đáng, truyền bá sự từ chối chấp nhận, sự khinh miệt, kỳ thị (người khác, tôn giáo khác...) và sự không khoan dung đầy dứt khoát, ngày càng xa hơn cơ chứ?

Tuy nhiên, làm sao mà các con có thể đổ lỗi cho tôn giáo được khi mà các tôn giáo đều tin vào một Thượng Đế cũng làm những điều tương tự cơ chứ?

Sự hiểu biết của các con về Thượng Đế mới chính là vấn đề chính.

Ta sẽ nói lại một lần nữa, và như thế các con sẽ không thể bỏ sót điều này nữa...Vấn đề mà nhân loại đang chạm trán ngày nay đó chính là tinh thần và tâm linh.

Các con không hiểu các con là ai. Các con không hiểu Thượng Đế là ai. Các con không hiểu được thế giới hoạt động như thế nào. Các con không hề hiểu được tình yêu chính là nền tảng của tất cả sự sống, và cũng không thể hiểu được tình yêu vô điều kiện.

Các con hình dung, tưởng tượng rằng Thượng Đế là một vị thần nhỏ bé, nhỏ mọn, đầy lòng ghen tị, cái người mà bảo mọi người phải cúi đầu cầu nguyện, “Xin lỗi nhé, đi theo đường lối của Ta, còn không thì cút đi. Đi theo đường Ta thì lời cầu nguyện của người Ta nghe thấy, còn không thì lời cầu nguyện của người Ta không nghe thấy bởi vì người không làm đúng. Người đã không làm vui lòng ta.” Và như vậy, các con đã biến Ta thành một bản mô phỏng đặc tính tệ hại nhất của con người.

Các con cho là các con đang phấn đấu, để giống y như hình mẫu Thượng đế trong cuộc sống của các con... và nếu đây là mẫu Thượng đế mà các con phấn đấu để giống y như vậy, thì các con đã thành công rực rỡ rồi đấy.

Các con có thể cảm ơn tổ chức tôn giáo vì đã chỉ cho các con cách để đạt được như vậy.

Không phải tất cả tổ chức tôn giáo đều nằm trong phạm trù này đâu. Một số tôn giáo dạy khoan dung, độ lượng và cũng thực hành thực sự nữa. Một số cũng có dạy về một Thượng Đế bao gồm tất cả và cũng thực sự sống với lời dạy đó. Unity Church là một trong số đó. The United Church of Religious Science cũng là một trong số đó. Và vẫn còn nữa, như là Metropolitan Community Church, và vẫn còn số khác nữa. Thế nên không phải tất cả các tổ chức tôn giáo đều nằm trong phạm trù này đâu.

Con đánh giá rất đúng. Nhưng đa số tôn giáo lại nằm trong phạm trù này. Khi Ta nói “tổ chức tôn giáo”, hoặc “tôn giáo” nói chung, trong bối cảnh của đoạn đối thoại này, Ta muốn các con biết là Ta đang nói về những tôn giáo dạy các con theo chủ nghĩa độc quyền, độc nhất. Nói theo cách khác chính là “tôn giáo của chúng ta là tôn giáo thật sự duy nhất”.

Kiểu tôn giáo như thế mới chính là vấn đề.

Không phải tất cả tôn giáo, mà là kiểu tôn giáo như thế. Kiểu tôn giáo như thế dạy cho các con chủ nghĩa phân lập, ly khai, chia rẽ, và dạy cho các con về thần học mang tính chất riêng biệt, dành riêng cho từng tôn giáo.

Và cũng như Người đã nói, hầu hết các tôn giáo lớn trên thế giới, không may đã rơi vào phạm trù này.

Có thể còn không may hơn là con biết đấy. Bởi vì những tôn giáo này đều dựa trên những niềm tin tâm linh đơn giản không phải là sự thật, nhưng lại có một sức ảnh hưởng đến đối với xã hội nói chung – cả những tín đồ tin vào Thượng Đế và cả những tín đồ không tin đều bị ảnh hưởng như nhau – “và chúng ta sẽ chứng tỏ điều đó khi chúng ta tiếp tục đoạn đối thoại này.

Còn có nhiều vấn đề khác mà nhân loại phải đối mặt. Đó chính là vấn đề nạn đói, nghèo nàn, thiếu thốn, tội ác và tham nhũng, vấn đề rối loạn quân sự, lạm dụng quyền hành, tham ô, và còn rất nhiều vấn đề xã hội khác nữa. Nhưng tất cả những vấn đề này – tất cả những vấn đề này – ngọn nguồn của tất cả những vấn đề này chính là vấn đề tinh thần và tâm linh.

Đó chính là vấn đề. Đó chính là trọng điểm của cuộc thảo luận này. Vì nếu sự hiểu biết tinh thần và tâm linh của các con hoàn thiện, thì tất cả những vấn đề này đã không thể tồn tại.

Các con sẽ không để những vấn đề này xảy ra.

Nhưng nhiều tổ chức tôn giáo lớn nhất, có uy quyền nhất, có ảnh hưởng nhất sẽ không cho phép sự hiểu biết tinh thần và tâm linh đó được hoàn thiện, vì các tôn giáo đó sẽ không tạo cơ hội cho điều đó xảy ra. Tôn giáo không cho phép sự dự tính của các con mạo hiểm vượt qua các ranh giới trong học thuyết và chủ nghĩa do chính tôn giáo tạo ra.

Và như thế, ngay cả khi hành tinh của các con đang phải đối mặt với một vấn đề tinh thần và tâm linh ở một tỷ lệ khổng lồ, thì các con lại cố gắng giải quyết vấn đề bằng những phương tiện trần gian. Các con đổ xô nghiên cứu vòng quanh các dấu hiệu của căn bệnh tệ nạn toàn thế giới, hơn là nguyên nhân gây ra căn bệnh đó.

Các con đang cố gắng, mưu cầu đem lại sự vui tươi, phấn khởi, sự mở rộng, không giới hạn, sự dồi dào, chan chứa, sự hàn gắn và hòa bình cho cả toàn thể nhân loại. Nhưng các con lại đang cố gắng mang về sự mở rộng cho chính trị, kinh tế, giáo dục, với những chương trình xã hội, và ngay cả với bom nữa chứ.

Cách đó chẳng mang lại được gì đâu.

Các con cố gắng sửa chữa mọi thứ, nhưng thứ cần sửa thì lại không sửa. Các con cố gắng thay đổi mọi thứ, nhưng thứ cần thay đổi thì lại không thay đổi.

Các con chỉ ra mọi thứ nhưng các con không chỉ ra được những niềm tin cơ bản nhất của mình. Nhưng chính những niềm tin cơ bản nhất đó lại là nguyên nhân đã tạo ra vấn đề mà thế giới phải đối mặt ngày nay.

Đó cũng là lý do tại sao Năm Bước dẫn đến Hòa Bình lại liên quan đến Thượng đế, và tinh thần, chứ không phải là liên quan đến thân xác.

CWG 7 Chương 6

Chương 6

Được rồi, con đã hiểu rồi. Con đã bị thuyết phục. Vậy giờ chúng ta hãy quay lại với phần đó thôi. Chúng ta vẫn chưa thật sự thảo luận về Năm Bước đến Hoà Bình, vậy giờ chúng ta có thể xem xét lại các bước đó không?

Được chứ. Các con có thể chọn thực hiện các bước này ngay bây giờ nếu thay đổi thế giới và phương hướng tự hủy diệt đang diễn ra, là điều mà các con mong muốn đạt được. Hãy thực hiện lời tuyên bố này:

1. Tôi công nhận rằng một số niềm tin cũ của tôi về Thượng đế và Cuộc Sống đã không còn dùng được nữa.
2. Tôi công nhận rằng có điều gì đó mà tôi không hiểu về Thượng đế và về Cuộc Sống, và chính sự hiểu biết đó có thể thay đổi mọi thứ.
3. Tôi sẵn sàng cho những sự hiểu biết mới về Thượng đế và về Cuộc Sống hiện tại được đưa ra đây, một sự hiểu biết có thể tạo ra một phương diện cuộc sống mới trên hành tinh này.
4. Tôi sẵn sàng khám phá và khảo sát những sự hiểu biết mới này, và xem liệu nó tương thích với sự thật, chân lý và sự hiểu biết bên trong tôi hay không, và rồi mở rộng hệ thống niềm tin và bao gồm cả sự hiểu biết đầy đủ mới mẻ này.
5. Tôi sẵn sàng sống cuộc sống của mình như là một sự minh chứng cho những niềm tin của chính mình.

Vậy chúng ta hãy bắt đầu với điều đầu tiên nhé. Có nhiều người còn lâu mới sẵn sàng thừa nhận rằng nhiều niềm tin của họ đã không còn dùng được nữa. Đặc biệt là các niềm tin tôn giáo của họ. Trong thực tế, họ cho rằng, một ít Tôn Giáo Lâu Đời chính là những gì thế giới đang cần ngay bây giờ, mọi thứ sẽ tiến triển tốt đẹp, nếu như tất cả chúng ta đều bắt đầu lắng nghe, vâng lời và làm theo những gì tôn giáo nói.

Đúng vậy. Nhóm các tín đồ tôn giáo đã nói điều này, dần được biết đến như “những người ủng hộ thuyết chính thống”. Những người này được một số người đặt tên là “những người

theo chủ nghĩa tôn giáo thuần túy”, những người này tin rằng con đường tiến đến tương lai phía trước chính là con đường quá khứ ở đằng sau, trở về với những lời nói gốc, nguyên bản và chính xác của Kinh Điển Thiên Liêng – bất kể Kinh Điển nào họ tin tưởng đều phải được đọc đúng nguyên văn và áp dụng theo đúng nghĩa đen của nó.

Luôn có nhiều người ủng hộ thuyết chính thống trong mọi xu hướng đức tin.

Vậy họ có đúng không? Liệu thế giới sẽ trở nên khá hơn nếu chúng con lắng nghe theo chính những lời nói đó và làm theo nó hay không?

Khó khăn đầu tiên là chỉ lắng nghe theo thôi vẫn là chưa đủ. Các con phải diễn giải những lời nói đó – và khoảnh khắc mà con diễn giải nó, con trở thành người quyết định rằng nó có nghĩa gì. Trong khoảnh khắc đó, những lời nói đó không còn là Lời Nói của Thượng đế nữa, mà nó là lời nói của các con về Lời Nói của Thượng đế. Và mọi người đành phải cho rằng là con biết mình đang nói gì. Dĩ nhiên là, đơn giản không có cách nào để biết được điều đó, nên những người khác đành phải chấp nhận lời nói, lời diễn giải của con là Lời Nói của Thượng đế.

Nhằm ứng phó và né tránh vấn đề này, một vài tôn giáo đã mưu cầu đặt “tính không thể sai lầm được” vào trong các kinh điển hay vào những người có uy tín tối cao, và các cá nhân nắm giữ các chức vụ lãnh đạo tôn giáo.

Không phải những tín đồ giáo hội Thiên Chúa giáo La Mã cũng làm như vậy với Đức Giáo Hoàng đó sao?

Đúng vậy. Trong thuyết giáo hội Thiên Chúa giáo La Mã, Đức Giáo Hoàng được khẳng định trong vai trò người thầy tối cao trong một những điều kiện nhất định. Và khi ông ấy phát ngôn từ “chiếc ghế dành riêng cho cừu giám mục” hay “từ chức vị của ông ấy”, thì những gì ông ấy dạy về các vấn đề đức tin và đạo đức thì không thể sai vào đâu được.

Và trong kinh Bhagavad-Gita, không phải cũng có một số lời tuyên bố về những lời nói cho là Lord Krishna là không thể sai vào đâu được đó sao?

Đúng vậy, trong kinh Bhagavad-Gita, Arjuna đã nói với Đấng Sri Krishna rằng ông ấy chấp nhận bất cứ điều gì Đấng Sri Krishna nói đều đúng một cách hoàn hảo.

“Sarvam etad rtam manye,” chính là câu nói đó, hay nó có nghĩa là “Tôi chấp nhận mọi thứ Ngài nói đều đúng”.

Và không phải những tín đồ Hồi giáo cũng đã tuyên bố rằng kinh Qu’ran là không thể sai được, và cũng áp đặt tính không thể sai được vào các ulama – những người thầy tôn giáo và cả “những học giả thông thái, uyên bác” trong umma (cộng đồng người Hồi giáo) hay trong dân chúng đó sao?

Quả thực là như vậy. Các ulama được trao quyền can thiệp khắp các vấn đề của cả hai khía cạnh thể tục và đạo đức trong cuộc sống của các tín đồ Hồi giáo từ lúc mới sinh ra cho đến lúc qua đời.

Không phải cũng có cái tư tưởng rằng, trong nhiều phần diễn giải của Hồi giáo thì những tín đồ Hồi giáo đều phải luôn luôn làm theo đường lối của số đông trong cộng đồng và những đường lối đó đều được chỉ thị trong kinh Koran cùng với một sứ mệnh, và được ra lệnh phải chấp nhận thử thách. Và đường lối đó luôn được Bàn Tay của Thượng Đế bảo vệ, và cũng mang tính chất không-thể-sai-được đó sao?

Ta hiểu rằng con đã thấy được thuyết tương đối.

Đúng vậy.

Và con đã kết luận được điều gì?

Không có người nào là không thể sai cả. Và việc ấn định tính chất không-thể-sai vào một người nào đó hay một nhóm nào đó thì rất nguy hiểm – cái quan niệm “chúng ta luôn luôn đúng” – bao giờ cũng dẫn đến việc làm người khác trở nên sai. Điều đó sẽ sản sinh ra sự bất hòa và xung đột. Không những thế, điều đó còn sản sinh ra sự kiêu căng ngạo mạn – đối nghịch lại với sự khiêm tốn – nền tảng của mọi tôn giáo.

Trong thực tế, điều đó đã xảy ra rồi.

Nhưng con rất tò mò muốn biết Người sẽ nói gì với những người quả quyết rằng, chỉ có một cách duy nhất là làm theo đúng nguyên văn của từng lời nói trong những Kinh Điển Thiên Liêng và diễn giải chúng theo đúng nghĩa đen?

Ta sẽ bảo họ chú ý rằng những lời dạy đó được viết ra vào thời điểm khác nhau, ở địa điểm khác nhau, và trong hoàn cảnh khác nhau. Ta sẽ nhận xét rằng, trong khi những lời dạy đó đều dựa trên một sự tổng hợp vững chắc về những nguyên tắc đạo đức, thay vì cố gắng tìm hiểu các nguyên tắc làm nền tảng cho những gì từng lời dạy đó biểu lộ, thì việc diễn giải theo đúng nghĩa đen của từng lời nói đó, thì ít nhất cũng sẽ dẫn đến sự hiểu lầm và trong trường hợp tệ nhất thì còn dẫn đến sự mất mát những tri thức nguyên bản mà những lời nói đó truyền thụ.

Ta sẽ đề nghị nhân loại khám phá ra xem, nếu như những lời dạy đó được ngữ cảnh hóa trong cơ cấu, khung cảnh của một xã hội đang tiếp tục phát triển và tiến hóa, thì liệu họ có thể suy ra nhiều lợi ích hơn nữa từ những lời dạy nguyên bản của tất cả các truyền thống tín ngưỡng/ đức tin hay không.

Nói cách khác, điều đó có nghĩa là vẫn duy trì mở ra khả năng cho những sự diễn giải mới, nhằm giúp cho phép chúng con áp dụng những tri thức cổ vào trong cuộc sống đương thời một cách tốt hơn.

Chính xác.

Song, cuối cùng Ta sẽ nói với tất cả nhân loại ở khắp nơi rằng: Hãy cứ tin tưởng nếu các con muốn, hãy đi theo trái tim và linh hồn mình đến bất cứ đâu nó soi đường, nhưng đừng mưu cầu áp đặt quan điểm của mình lên người khác – và hãy chắc chắn rằng đừng cố gắng làm điều đó bằng quyền lực.

Nhưng nếu họ vẫn khẳng định rằng đường lối của họ là con đường đúng đắn duy nhất mà thôi, thì sao? Và nếu họ tin rằng họ bắt buộc phải làm cho những người khác sống giống theo cách của họ, thì sao?

Ta sẽ hỏi rằng, “Ai bắt buộc các con làm vậy?”

Và nếu họ trả lời là “Thượng Đế”--- thì sao?

Ta sẽ nói rằng, “các con đã hiểu sai tất cả về Ta rồi. Ta không hề đòi hỏi các con phải làm điều đó. Ta không hề bắt buộc các con làm như vậy. Ta không bao giờ trao quyền Tự Do Ý Chí cho con người chỉ để cho các con tước đoạt quyền đó từ những người khác.”

Đó là một lời tuyên bố thật hùng mạnh. Nó thật sự tác động rất mạnh mẽ bởi vì kể cả những người ủng hộ thuyết chính thống cực đoan cũng đều tin vào học thuyết Tự Do Ý Chí. Nhưng bây giờ, con muốn hiểu một điều, và để hiểu được điều đó, con phải đi thẳng vào một trường hợp cụ thể thôi.

Cứ như vậy đi.

Làm thế nào mà những người ủng hộ thuyết chính thống ngoan đạo như Taliban ở Afghanistan lại có thể bắt tất cả phụ nữ phải che kín người, từ đầu cho đến chân bằng burqa (còn được gọi là chadri, là một loại áo dài của phụ nữ Afghanistan, có phần vải để trùm lên đầu, phía trước một tấm lưới dày che mặt làm họ chỉ có thể nhìn từ trong ra ngoài – ghi chú của người dịch), và bảo rằng tất cả đàn ông đều phải để râu với một chiều dài nhất định, và không cho phụ nữ ra đường nếu không có người nam cùng dòng họ huyết thống đi cùng và họ cũng không được có việc làm, và con gái thì không được đến trường, cho đến khi họ tái thiết lập lại chương trình giảng dạy để dạy cho những bé gái chỉ duy nhất những gì chúng được phép nghe mà thôi? Con không hiểu nổi điều này. Con đang cố gắng hiểu và giờ con vẫn không thể hiểu nổi.

Có nhiều bản ghi chép trong kinh Koran và Hadith có thể đã được diễn giải thành những lời ủng hộ cho tất cả những mệnh lệnh đó.

Những đó thật sự là những mệnh lệnh rất hà khắc. Tại sao phải bắt buộc mấy thứ đó cơ chứ?

Nhiều xã hội đầy hà khắc có xu hướng đàn áp đã tồn tại từ khi lịch sử bắt đầu được ghi chép. Những yêu cầu và sự hạn chế, giới hạn của những người thống trị trong những xã

hội như thế đều không phải dựa trên Ý Nguyên của Thượng Đế, mà là dựa trên những gì mà các lãnh đạo tôn giáo tự cho là “Những Quy Luật của Thượng Đế”, dựa trên nỗi sợ của chính họ, sợ rằng sự tự do hoàn toàn có thể sẽ cho phép nhiều người làm đường lạc lối, lạc khỏi con đường mà những nhà lãnh đạo tôn giáo muốn họ phải đi. Và thực tế là có nhiều người vẫn sẽ chọn đi một con đường khác, vì lý do đơn giản là họ thích nó hơn. Tuy nhiên, trong một xã hội đầy hà khắc, có xu hướng đàn áp thì ý kiến tham khảo cá nhân đều không được chấp nhận, và trong một xã hội hà khắc dựa trên những nguyên tắc của những tổ chức tôn giáo, thì chỉ có ý kiến của Thượng Đế là được chấp nhận.

Nhưng ai có thể tuyên bố rằng mình thật sự biết những điều đó cơ chứ?

Những nhà lãnh đạo và người thầy trong các tôn giáo đầy hà khắc và đàn áp. Cứ hỏi họ!

Kiểu người lãnh đạo nào mà lại lãnh đạo bằng quyền lực? Và kiểu người thầy gì mà phải dùng nỗi sợ hãi để chứng minh về những tri thức trong những lời dạy của mình cơ chứ?

Và kiểu xã hội nào lại không cho phép chính những thành viên của mình được giáo dục hay không được phép để lộ những đường lối tư tưởng khác để họ tiếp cận, ngoài những tư tưởng mà tôn giáo chấp nhận và đồng tình?

Đây không phải là một xã hội đang sống trong sự sợ hãi mang tính chia rẽ đó sao? Lo sợ rằng, một khi các tín đồ của mình nghe được những tư tưởng khác, sợ những tư tưởng đó sẽ nghe hấp dẫn hơn? Và với công cụ gì mà một xã hội đầy sợ hãi có thể định hình chính bản thân nó như ngày hôm nay, ngoại trừ việc nó tự sợ hãi chính bản thân nó.

Tuy nhiên, không có gì bất ngờ cả khi nhiều xã hội loài người giống như thế lại mọc lên cả, bởi vì các con tưởng rằng vương quốc của Thượng Đế cũng giống như vậy.

Các con tưởng tượng rằng Thượng Đế bắt buộc các con phải yêu Ông ấy, kéo không sẽ phải gánh chịu hậu quả. Bắt buộc các con phải chấp nhận những lời dạy của Ông ấy, kéo

không sẽ phải gánh chịu hậu quả. Bắt buộc các con phải cư xử theo cách nhất định nào đó, kẻo không thì sẽ phải gánh chịu hậu quả.

Chỉ có Thượng Đế gieo rắc đầy sự sợ hãi mới làm thế. Thượng Đế đầy tình yêu thương sẽ không bao giờ làm như vậy. Một Thượng Đế đầy tình yêu thương không cần phải làm vậy. Vì tình yêu thương sẽ sản sinh ra lòng trung thành, nhưng sự sợ hãi thì chỉ triệt tiêu sự trung thành.

Nhưng nếu Thượng Đế cư xử theo một cách gieo rắc đầy sự sợ hãi, dùng nỗi sợ hãi để bắt các con đưa cho Ông ấy những gì Ông ấy muốn và cần, vậy các con có nên làm theo giống như vậy hay không? Quả thực là, các con có nên làm như vậy dưới danh nghĩa của Ông ấy hay không?

Đây chính là vòng tuần hoàn logic (lý luận) mà các con đã tạo nên và các con đã tự nhốt mình vào trong cái lý luận đó. Nó là một vòng lẩn quẩn, và các con đang trải nghiệm sự lẩn quẩn đó ngay bây giờ trên hành tinh của mình.

Con biết chứ! Đó là lý do tại sao con lại kêu gọi Người giúp đỡ. Hãy nói với chúng con nên làm gì ở đây đi.

Tất cả chúng con đều muốn hòa bình. Tất cả chúng con đều muốn kết thúc sự buồn bã và đau khổ, và chấm dứt việc chém giết lẫn nhau mà vẫn đang diễn ra trên hành tinh này và có vẻ như để chấm dứt việc này là điều không thể. Chúng con đang tìm kiếm một thế giới tân tiến hơn. Hãy cho chúng con biết phải làm điều gì để có thể được như thế?

Xin Người đấy.

Ta đã nói với con rồi. Đầu tiên, các con phải công nhận rằng những gì các con đang làm thì không giúp ích được gì nữa.

Và không chỉ có tôn giáo mới như vậy đâu, mà hệ thống cơ cấu chính trị cũng không còn dùng được nữa. Các hệ thống kinh tế của các con cũng thế và cả chương trình giáo dục của các con cũng không còn dùng được nữa.

Không có cơ cấu nào mà các con thu xếp và giải quyết cho xã hội mà lại đang đưa xã hội các con lên cao cả. Thực ra, chúng chỉ làm cho xã hội các con đi xuống.

Tất cả những cơ cấu này đều được dựa trên hoàn toàn vào những niềm tin không hề phản ánh thực tại. Chúng không còn phục vụ cho các con nữa. Hãy loại bỏ chúng.

Loại bỏ chúng sao? Đổ bỏ đi mọi thứ mà chúng con đã tạo ra để tạo ra sự văn minh sao?

Điều các con tạo ra không phải là nền văn minh. Nó có thể là bất cứ gì nhưng không phải là “khai hóa”.

Nhưng Ta không nói là “đổ bỏ mọi thứ”. Ta không hề bảo rằng phải phá hủy đi tất cả các kết cấu của xã hội các con. Khi Ta nói “loại bỏ chúng”, là Ta đang nhắc đến một số niềm tin mà đã tạo ra các kết cấu của xã hội theo hình thức hiện tại này.

Hãy thay đổi những niềm tin đó.

Đừng phá hủy các cơ cấu chính trị, kinh tế, và giáo dục; mà hãy thêm vào, thay đổi và hoàn thiện chúng.

Ngay cả tôn giáo của chúng con sao?

Đặc biệt là tôn giáo của các con đấy.

Các con đang được mời gọi tạo ra một con đường mới để trải nghiệm tôn giáo của mình bằng cách nhìn sâu vào trong những tri thức bên trong tôn giáo, và sau đó sử dụng những tri thức đó để hình thành một sự biểu hiện mới của bản chất tôn giáo của mình.

Các con được mời gọi mở mang tầm nhìn bản thân, sẵn sàng tiếp thu những quan niệm mới, đường lối tư tưởng mới, và những thiên khải mới trong lúc các con đang khám phá sự biểu hiện mới của tôn giáo.

Vậy chúng con phải cần đến một cuộc đại tu toàn bộ, có phải vậy không?

Nếu những gì các con chọn là một thế giới sống trong hòa bình, trong sự hòa thuận, hòa nhịp với nhau, và trong sự vui vẻ, hạnh phúc – cái mà các con tuyên bố mình sẽ chọn, thì câu trả lời là đúng vậy.

Các con phải tổ chức lại thế giới của mình và sửa đổi lại xã hội trên thế giới theo mọi cấp độ.

Ngay lúc này, vũ trụ đang mời gọi các con tái sáng tạo ra bản thân mình lại một lần nữa, theo một phiên bản vĩ đại nhất trong tầm nhìn rộng lớn nhất mà các con từng có về việc Các Con Là Ai.

CWG 7 Chương 7

Chương 7

Điều đó nghe có vẻ như là hoàn toàn không thể. Con rất tiếc. Con thật sự rất ghét phải dội nước lạnh vào những điều này, nhưng mà con không hiểu làm thế nào mà chúng con có thể đạt được điều đó cơ chứ.

Các con có sẵn lòng chứ?

Có chứ, nhưng mà tất cả điều đó nghe có vẻ áp đảo quá.

Bây giờ các con vẫn đang bị áp đảo đó thôi.

Câu hỏi ở đây là các con chọn bị áp đảo bởi điều gì: bởi những điều kiện hiện tại, cái mà có thể phá hủy cuộc sống của các con hay bởi những tư tưởng, quan niệm tuyệt diệu, cái mà có thể sẽ tái sáng tạo lại cuộc sống của các con.

Khi Người diễn đạt theo cách đó...

Đó chính là cách để diễn đạt điều đó, và đó chính là cách đó.

Đây chính là câu hỏi đặt ra trước mắt toàn bộ nhân loại ngay bây giờ.

CÁC CON CHỌN BỊ ÁP ĐẢO BỞI ĐIỀU GÌ?

Các con muốn bị áp đảo bởi thứ đang đe dọa đến các con hay là thứ được sản sinh ra từ các con.

Con đúng rồi đấy, điều này thật sự nghe có vẻ rất áp đảo. Và điều này nhất định là rất áp đảo. Bởi vì cùng với sức mạnh này – sức mạnh của tư tưởng của các con, sức mạnh của niềm tin mới của các con – các con có thể áp đảo, lấn át tất cả những điều tiêu cực trên thế giới này.

Thật ra, con ghét phải nói về điều này lại lần nữa, nhưng mà những điều Người nói trên chính là những gì các tổ chức tôn giáo bảo rằng mình có thể làm được. Con không muốn đập tan cái vấn đề này, nhưng mà có nhiều người tin rằng, lý do mà chúng con thất bại trong việc cố gắng tạo dựng cuộc sống mà chúng con hằng mong muốn trên hành tinh này không phải là vì tôn giáo đã làm cho chúng con thất vọng, mà là vì chúng con đã làm cho tôn giáo thất vọng.

Hãy nhìn lại vấn đề đó.

Tổ chức tôn giáo đã có mặt hàng ngàn năm rồi. Nó đã chạm đến cuộc sống của rất nhiều người, nhưng trong xã hội toàn thể của các con, tổ chức tôn giáo đã thay đổi một ít. Tất cả các con vẫn đang cùng nhau giải quyết các vấn đề mà các con đã phải đối mặt ngay từ lúc đầu. Những vấn đề về sự tham lam, ganh tỵ, giận dữ, sự công bằng và sự không công bằng, bạo lực và chiến tranh.

Phần lớn các tổ chức tôn giáo không những không dẫn dắt các con ra khỏi những hành vi đó, mà lại còn lún sâu vào. Trong một số trường hợp, nhiều tổ chức tôn giáo đã biện hộ cho những hành vi đó, thậm chí bằng cách đưa ra những tấm gương mẫu của chính họ để làm ví dụ.

Tôn giáo được hy vọng là sẽ mang thế giới của các con đến gần hơn với Thượng Đế, tạo ra một sự giao thiệp và gắn kết với Sự Thần Thánh. Tuy nhiên, nhiều tổ chức tôn giáo lại không làm được như vậy. Dù đã tác động đến cuộc sống của nhiều người theo cách đó, nhưng điều xã hội toàn thể của các con trải nghiệm không phải là sự gắn kết hay giao thiệp, mà là sự ly gián; không phải hợp nhất với Thượng Đế, mà là tách rời ra. Trong một số trường hợp, tổ chức tôn giáo thật sự là đã dạy rằng các con bị tách rời khỏi Thượng Đế.

Tôn giáo được hy vọng là sẽ mang mọi người đến gần nhau hơn, tạo ra cảm giác một cộng đồng và hội nhập. Tuy nhiên, nhiều tổ chức tôn giáo đã không làm được như vậy. Dù tác động đến cuộc sống của nhiều người theo cách đó, nhưng điều xã hội toàn thể của các con trải nghiệm lại là điều hoàn toàn trái ngược. Trong thực tế, trong một số trường hợp, tổ chức tôn giáo đã tự tách bản thân nó ra khỏi cộng đồng và sự hợp nhất, và tự cho là Thượng Đế không bao giờ có ý định cho phép các chủng tộc khác nhau, các nền văn hóa khác nhau và các quốc tịch khác nhau có thể hòa lẫn với nhau, hướng chi là kết hôn ngoại đạo và đồng sáng tạo.

Tôn giáo được hy vọng rằng sẽ mang đến thế giới sự tự do và một niềm vui to lớn hơn, nhưng có quá nhiều trường hợp, các tổ chức tôn giáo đã không làm như vậy. Trong thực tế, một vài tổ chức còn ngăn cản, giới hạn và kìm kẹp tinh thần của nhân loại bằng cách đưa ra một loạt danh sách rất dài về những gì các con phải làm và không được phép làm, về những gì các con phải mặc và không được phép mặc, những gì các con phải ăn và không được phép ăn, và các con phải xem xét những gì và không được phép nghĩ tới điều gì và cả những điều các con phải thích và tận hưởng và cả những gì các con không được phép thích hay tận hưởng.

Quả thực là một số tổ chức tôn giáo đã làm trở ngại và đè nặng lên niềm vui của nhân loại bằng cảm giác tội lỗi bằng cách tuyên bố rằng, nhiều thứ mà các con rất thích là xấu. Tiền bạc là xấu, sức mạnh, năng lực, tài năng là xấu, tình dục là xấu, âm nhạc và khiêu vũ, nhảy múa cũng là xấu, ở một số nơi bị người khác nhìn thấy cũng là xấu. Phải che kín mình lại! Phải giấu mình lại! Hãy bảo vệ bản thân mình! Và hãy cảm thấy xấu hổ về bản thân mình!

Đây là bài học của rất nhiều tôn giáo trên hành tinh của các con đã rao giảng. Đây chính là những lời dạy của họ. Nhưng thông điệp thật sự của Thượng Đế không phải là sự xấu hổ, hay sự không khoan dung, tính độc quyền, độc chiếm, hay sự chia rẽ và sự nô lệ hóa. Mà thông điệp thật sự của Thượng Đế là niềm vui, sự chấp nhận, tán thành, là hợp nhất, là tự do, và là tình yêu vô điều kiện.

Phần lớn sự giết chóc, thống trị và phần lớn sự đàn áp và khủng bố trên hành tinh của các con được thực hiện dưới ngọn cờ của tổ chức tôn giáo và dưới danh nghĩa của

Thượng Đế. 200 năm của Các Cuộc Viễn Chinh Công Giáo là một ví dụ cơ bản, khoảng thời gian mà nhiều người đã bị sát hại dưới danh nghĩa của Chúa.

Đúng vậy. Cựu tổng thống Mỹ Bill Clinton đã có nói trong bài diễn văn của mình dành cho những sinh viên trường đại học Georgetown vào tháng 10 năm 2001 rằng sự khủng bố quốc tế ngày hôm nay mà đã tiến đến và gây ảnh hưởng đến Hoa Kỳ, đã bắt đầu từ hàng ngàn năm trước.

Ngài Clinton còn nói “trong Cuộc Viễn Chinh đầu tiên, khi những quân nhân Công giáo chiếm giữ thành phố ở Do Thái, họ đã thiêu rụi giáo đường Do Thái (Jerusalem) cùng với 300 tín đồ Do thái ở trong đó, và sau đó, tiếp tục giết hại tất cả phụ nữ và trẻ em người Hồi giáo ở Temple Mount. Tôi có thể nói rằng, câu chuyện đó vẫn còn được truyền lại ở Trung Đông, và bây giờ chúng ta vẫn trả giá cho điều đó.”

Tình trạng điên loạn tôn giáo này vẫn đang tiếp tục tới ngày hôm nay, và bây giờ các con giết người cùng với lời cầu khẩn “Allah hết sức tuyệt vời và vĩ đại!” Sự châm biếm tàn nhẫn và điều đáng buồn không kể xiết ở đây chính là một số người trong nhân loại thậm chí không thể nhìn thấy được sự mâu thuẫn.

Đây chính là kết quả mà các tổ chức tôn giáo mang tính độc quyền, trừng phạt, và báo thù đã gây ảnh hưởng tới các con. Các tổ chức tôn giáo này chẳng giải quyết được gì cả. Trong thực tế, nó chỉ làm các vấn đề đó khuyếch trương thêm thôi – những vấn đề mà đáng lý ra nó cần giải quyết.

Nhưng tôn giáo cũng đã tạo nên rất nhiều điều tốt đẹp cho thế giới. Hãy nhìn vào những việc làm từ thiện nhân đạo của họ. Hãy nhìn vào cuộc sống của hàng triệu người đã được tôn giáo tác động theo nhiều hướng tích cực.

Tôn giáo quả thực là đã tạo nên nhiều điều tốt đẹp cho thế giới. Nó đã tạo nên nhiều phước lành cho cuộc sống của nhiều người như một bàn tay giúp đỡ, như một tác nhân biến đổi cuộc sống của họ. Tuy nhiên, với vai trò là nguồn sức mạnh trong việc thay đổi xã hội, thì nó lại không làm tốt.

Tại sao các tổ chức tôn giáo của các con lại chẳng làm được gì trong việc nâng cao đạo đức, tiếp thêm động lực, và nâng cao phương thức hành động của nhân loại? Tại sao các tổ chức tôn giáo lại hoàn toàn thất bại trong việc tạo ra một sự chuyển đổi quan trọng trong tâm thức (nhận thức) của toàn bộ nhân loại trên khắp thế giới?

Đây chính là vấn đề mà nhân loại có thể chỉ ra được. Nhưng đây cũng chính là câu hỏi mà nhân loại không dám hỏi.

Vậy nếu như chúng con hỏi?

Các con sẽ nhận ra rằng điều đó không phải do thiếu sự nỗ lực. Phần lớn các tổ chức tôn giáo đã cố gắng mang về sự thay đổi xã hội và một lối sống mới một cách rất chân thành.

Chỉ là thiếu sự hiểu biết mà thôi. Và cả bởi vì sự ngang bướng nữa.

Đa số các tổ chức tôn giáo đã không hề thay đổi quan điểm của mình trong nhiều thế kỷ, trong một số trường hợp là trong cả thiên niên kỷ.

Để Ta trình bày lại điều đó, để cho các con có thể hiểu rõ được hoàn toàn tầm ảnh hưởng của nó.

Ta nói là, phần lớn các tổ chức tôn giáo lớn đã không tiếp nhận thêm những ý tưởng, quan niệm mới mẻ đầy tuyệt diệu từ hàng trăm năm và hàng ngàn năm rồi.

Quả thực là cái ý tưởng về “những quan niệm mới” thì đều bị nguyên rủa, và xua đuổi.

Cuộc đối thoại này, cuộc đối thoại mà con đang đối thoại với Ta bây giờ, sẽ trình bày ra một số ý tưởng và quan niệm mới. Con có đủ dũng khí để khai mở bản thân mình để tiếp nhận những tư tưởng mới về chủ đề là Thượng đế không, ngay cả khi con nghĩ rằng có thể không đồng tình được với những tư tưởng đó?

Các tôn giáo lớn nhất của các con và cả những người lãnh đạo tôn giáo cương quyết từ chối tiếp nhận những tư tưởng đó. Họ không chịu công nhận rằng có nhiều thứ mà họ không biết - sự hiểu biết mà có thể thay đổi mọi thứ.

Tuy nhiên, sự thật là trong khi tôn giáo vẫn chưa trả lời hết được mọi câu hỏi, thì họ khẳng khái rằng mình có hết tất cả câu trả lời rồi.

Và vậy nên bây giờ các con phải đối mặt với một câu hỏi hết sức quan trọng. Và đây là một cách hỏi khác của câu hỏi trước đó Ta đã hỏi, cái câu hỏi mà nhân loại đang phải đối mặt ngay bây giờ.

Các con sẽ tiến vào những vùng biển mới chưa được thám hiểm chứ? Hay là các con sẽ để thủy triều cuốn các con trở lại các bãi đá ngầm, nơi đã từng phá tan hy vọng của các con tan tành thành những mảnh vụn hàng ngàn lần?

Các con sẽ trở về với những lời nói và những thành ngữ nguyên bản và những lối diễn giải theo từng chữ một, và sự áp dụng đúng nghĩa đen của tôn giáo cũ của mình, giống như những người ủng hộ thuyết chính thống của từng tôn giáo bắt các con làm hay là các con sẽ đương đầu khám phá, đề xuất, khuyến nghị và tạo ra một sự duy linh mới – nhưng không hề loại bỏ tất cả những cái cũ, mà cải thiện nó và mang nhân loại đến một tầm cao mới?

Các con có dũng khí để thực hiện Năm Bước đến Hòa Bình không?

Nếu con nói là mình đã sẵn sàng thì sao? Và nếu con nói con thừa nhận rằng nhiều niềm tin của chúng con – không chỉ niềm tin tôn giáo, mà cả những quan niệm của chúng con về kinh tế, chính trị, giáo dục, triết lý và nhiều nền văn hóa của chúng con – cũng không còn dùng được hay giúp ích gì được nữa, thì sao? Vậy sẽ như thế nào?

Vậy thì các con đã sẵn sàng để khám phá ra những gì có thể giúp ích cho các con.

Vậy thì các con đã sẵn sàng cho những thiên khai mới.

Vậy thì các con đã sẵn sàng tạo dựng nên một ngày mai mới.